

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 368 • Άπρίλιος 2013

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΑΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΜΑ' • ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ' • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 368 •

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Περὶ Αἰσιοδοξίας, Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου Βελιμίροβιτς 361
- Ὁ Νόμος 3.984/2011 καὶ ὁ λεγόμενος «ἐγκεφαλικὸς θάνατος» 363
- Ἐγκύκλιος Πάσχα: «Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας,
ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιάς καὶ ἡ Θεά τοῦ Θεοῦ» 365
- Ἡ Πολύαθλος Ἁγία Νεομάρτυς Ἀργυρῆ 367
- Τὸ κάλλος τοῦ σώματος καὶ ἡ ὠραιότητα τῆς ψυχῆς 371
- Ἡ Ἀστρολογία προβλέπει πράγματι τὸ μέλλον μας; 373
- Κανεῖς Κολοκοτρώνης κανεῖς Μακρυγιάννης
μόνο ψευτοεγωῖστὲς καὶ ἀνθέλληνες 374
- «2013: Διπλῆ Ἐπέτειος Θριάμβου (843) καὶ Προσβολῆς (1923)
τῆς Ὁρθοδοξίας μας - Ἱστορία καὶ Εὐθύνη» 376
- Μαρτυρία περὶ θαυμαστῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου 379
- «Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας» - Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικὰ 380
- Ποιὰ εἶναι ἡ στάσις καὶ συμπεριφορὰ μας μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ 389
- «Εἶπε Γέρων» - Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου ἐν Πάρῳ 392
- Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ.

Φορητὴ Εἰκόνα τοῦ Ἁγιογράφου κ. Φιλίππου Μαρκοπούλου.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@ synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.

Σύγχρονος Πατερικός Λόγος

Περὶ Αἰσιοδοξίας*

Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου Βελμίροβιτς (†1956)

Η Αἰσιοδοξία ἀποτελεῖ τὸ φωτοστέφανο τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας. Αἰσιόδοξος ἦταν ὁ Θεμελιωτὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ πῶς Αἰσιόδοξος ἀπ’ ὅλους τοὺς αἰσιόδοξους στὸν κόσμο. Δὲν ἦταν αἰσιόδοξος μόνο στὶς λαμπερὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς Του: ὅταν γιόρταζε στὸν γάμο τῆς Κανᾶ στὴ Γαλιλαία, ἢ ὅταν τοῦ ἔριχναν λουλούδια στὰ Ἱεροσόλυμα, ἢ ὅταν ἡσυχος παρατηροῦσε τοὺς κρίνους στὶς ἀνθισμένες πεδιάδες, ἢ ὅταν κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἀστεριῶν ταξίδευε μὲ πλοίαριο στὴ λίμνη τῆς Γεννησαρέτ, μαζί μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ Τὸν λάτρευαν. Δὲν ἦταν ὁμως μόνο τότε αἰσιόδοξος. Παρέμενε αἰσιόδοξος καὶ ὅταν ἐγκαταλειμμένος ἀπὸ ὅλους, προσευχόταν μόνος στὸ Θεό, ἐκεῖνη τὴ μοιραία νύχτα πρὶν ἀρχίσει ἡ τραγωδία. Καὶ τότε ποὺ Τὸν σύρανε, ἀπὸ τὸν Ἡρώδη στὸν Πιλάτο, γιουχαῖζοντας καὶ χλευάζοντάς Τον. Καὶ τότε ποὺ Τοῦ ἔβαλαν ἀγκάθινο στεφάνι, ποὺ Τοῦ ἔσχιζε τὸ θεϊκό Του κεφάλι καὶ τότε, ὅταν ὑπὸ τὸ βᾶρος τοῦ Σταυροῦ ἔφευγε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα. Τὰ Ἱεροσόλυμα ποὺ Τὸν ἀποχαιρετοῦσαν μὲ γέλια, κατάρεις καὶ μὲ τὸν ἦχο τῶν ἀδύναμων δακρῶν τῶν γυναικῶν. Καὶ τέλος, ὅταν τὸ ποτήρι

τῆς πίκρας ξεχείλισε καὶ εἰσῆλθε στὴν ἱστορία ἢ λέξι Γολγοθᾶς, πάλι παρέμεινε αἰσιόδοξος.

Αἰσιόδοξοι ἦταν καὶ οἱ χριστιανοὶ Μάρτυρες. Ἀφοῦ οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ Μεγαλομάρτυρες ἦταν αἰσιόδοξοι, **πῶς ἐμεῖς νὰ εἴμαστε ἀπαισιόδοξοι;** Αἰσιόδοξοι ἦταν ὅσοι στὶς ρωμαϊκὲς ἀρένες, πάλεψαν μὲ ἄγρια θηρία, γιὰ νὰ διασκεδάσει ὁ Καίσαρας. Αἰσιόδοξοι ἦταν ὅσοι καίγονταν στὴν πίσσα στὶς πλατείες, γιὰ τὴν ψυχαγωγία τοῦ Καίσαρα καὶ τῶν γυναικῶν του. Αἰσιόδοξοι ἦταν ὅσοι γύριζαν δεμένοι στὸν τροχὸ καὶ ὅσοι θάφτηκαν ζωντανοὶ στὴ γῆ. Αἰσιόδοξοι ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν γνώρισαν τὴν ἰσότητά, οὔτε τὴν ἐλευθερία τοῦ τύπου, οὔτε τὴν φιλανθρωπία, οὔτε τὶς ὀργανώσεις γιὰ τὴν προστασία τῶν ζώων. Πῶς λοιπὸν ἐμεῖς νὰ εἴμαστε ἀπαισιόδοξοι; Γιατί νὰ γινόμαστε ἀπαισιόδοξοι;

Αἰσιόδοξοι ἄνθρωποι ὑπῆρχαν καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἀρχαίους κλασικοὺς στοχαστές, διανοούμενους καὶ ποιητές. Ἡ αἰσιοδοξία τους ὁμως, ἦταν μεταφυσικὴ καὶ μεμονωμένη. Ἡ χριστιανικὴ αἰσιοδοξία εἶναι δοκιμασμένη αἰσιοδοξία καὶ αἰσιοδοξία ὄχι τοῦ ἑνὸς ἀλλὰ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Ἡ

αἰσιοδοξία τῶν ἀρχαίων κλασικῶν εἶναι σὰν τὸν ἐπεξεργασμένο χρυσό, ποὺ εἶναι ἐπιμελῶς φυλαγμένος καὶ γυαλισμένος καθημερινά, γιὰ νὰ λάμπει. Ἡ χριστιανικὴ αἰσιοδοξία εἶναι σὰν τὸ χρυσάφι, ποὺ πέρασε μέσα ἀπὸ τὴ λάσπη καὶ τὴ σκόνη, ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ αἷμα καὶ πάλι παρέμεινε λαμπερὸ καὶ καθαρό.

Οἱ κλασικοὶ συγγραφεῖς μόνον σκέφτονταν καὶ μὲ τὴ σκέψη τους καὶ λόγῳ τῆς σκέψης τους ἦταν αἰσιοδοξοί.

Οἱ Μάρτυρες τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅταν καίγονταν στὴ φωτιὰ φώναζαν: Ἐμεῖς καὶ κάλι πιστεύουμε! Αὐτοὶ καὶ ὅταν τοὺς ἐσχίζαν τὰ θηρία ψιθύριζαν: Ἐμεῖς καὶ πάλι ἐλπίζουμε! Πάνω στὸ σταυρὸ κλαίγοντας μὲ λυγμοὺς ἔλεγαν: Ἐμεῖς καὶ τώρα σὰς ἀγαπάμε.

Τοὺς καταδίωξαν καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ μοχθηροὶ αὐτοκράτορες παντοῦ. Καὶ οἱ Νέρωνες καὶ οἱ Τραϊανοί, στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρική, στὰ Βαλκάνια καὶ στὴ Βρετανία. Τοὺς περιφρόνησαν, τοὺς πέταξαν σὰν ἄχρηστες πέτρες καὶ τοὺς ἔδιωξαν ὅπως διώχνει κανεὶς τὴ λάσπη ἀπὸ τὰ πόδια του. Οἱ μορφωμένοι ἄνθρωποι δὲν ἤθελαν νὰ τοὺς καταλάβουν, οἱ ἰσχυροὶ δὲν ἤθελαν νὰ τοὺς ἀκούσουν. Ὁλος ὁ κόσμος κώφευε στὰ αἰτήματά τους, τὰ ἄγρια θηρία εἶχαν περισσότερους φίλους ἀπὸ αὐτούς, οἱ νεκροὶ δὲν ζήλευαν τὴ ζωὴ τους. Ὅμως καὶ πάλι οἱ Μάρτυρες τοῦ Χριστιανισμοῦ σήκωναν τὸ βλέμμα τους στὸν οὐρανό, ἀτένιζαν τὸν ἥλιο καὶ ἔλεγαν: Ἐμεῖς καὶ πάλι ἔχουμε ἀγάπη γιὰ σὰς, ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε.

Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὴ μαρτυρικὴ μας ζωὴ καὶ προσδοκοῦμε μία καλύτερη ζωὴ. Πιστεύουμε στὸν Ἐνα καὶ Παν-

τοδύναμο Θεό, ποὺ κυβερνᾷ τὸν ἥλιο καὶ μετρᾷ ὅλους τοὺς πόνους μας καὶ ὅλες τὶς ἀδικίες τῶν βασιανιστῶν μας.

Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς κλώτσησαν σὰν ἄχρηστες πέτρες, τοὺς πῆρε ὁ Θεός, ὁ Κτίστης τῶν πάντων, νὰ ἀποτελέσουν τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας Του. **Ἡ Ἐκκλησία Του ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο οἰκοδόμημα αἰσιοδοξίας ποὺ κτίστηκε στὴ γῆ.**

Ἡ αἰσιοδοξία τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν ἀποτελεῖ μία ἀπλὴ πνευματικὴ θεωρία, γιὰτὶ εἶναι δοκιμασμένη καὶ τεκμηριωμένη. Ἡ αἰσιοδοξία τοῦ Πλάτωνα καὶ τῶν Στωικῶν ἔχει τὴν παρακάτω σχέση μὲ τὴν αἰσιοδοξία τοῦ Χριστιανισμοῦ: εἶναι σὰν τὸ ὄνειρο πρὶν τὴν συναίσθησιν τῆς πραγματικότητας ἢ σὰν τὸ παραμῦθι πρὶν τὴν πραγματικότητα.

Δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἀποκαλέσω τὸν ἑαυτό μου Χριστιανό, ἐὰν δὲν ἦμουν αἰσιόδοξος. Καὶ ἂν ἀποκαλοῦσα τὸν ἑαυτό μου Χριστιανό καὶ δὲν ἦμουν αἰσιόδοξος, δὲν θὰ ἦμουν εἰλικρινῆς Χριστιανός. **Καὶ ὅλοι ἐσεῖς ματαίως ἀποκαλεῖσθε Χριστιανοί, ἐὰν δὲν εἴστε αἰσιόδοξοί. Ὁ Χριστιανισμὸς ἀποτελεῖ τὸ μέγιστο κάστρο αἰσιοδοξίας. Ὁ Χριστιανισμὸς θεμελιώνεται στὴν πίστη, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπη. Γιατὶ αὐτὰ τὰ τρία μόνο σώζουν: ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα, ἡ ἀγάπη. Ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα, ἡ ἀγάπη συναποτελοῦν τὴν αἰσιοδοξία... Μόνο ἡ αἰσιοδοξία μᾶς σώζει.**

Ἄν δὲν ἔχουμε αἰσιοδοξία, δὲν ἔχουμε πίστη. Χωρὶς πίστη εἴμαστε σὰν τὰ ἑκατοντάδες ζῶα, ποὺ σήμερα τὸ πρωὶ σφαγιάστηκαν στὸ σφαγεῖο.

Ἄν δὲν ἔχουμε αἰσιοδοξία, δὲν ἔχουμε ἐλπίδα. Χωρὶς ἐλπίδα εἴμαστε σὰν σβησμένα ἀστέρια στὸ σύμπαν, τὰ ὁποῖα

■ Ἐνημέρωσις καὶ Δράσις γιὰ ἓνα πολὺ σοβαρὸ θέμα

Ὁ Νόμος 3.984/2011 καὶ ὁ λεγόμενος «ἐγκεφαλικὸς θάνατος»

Ἡ θέσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

α. Ὁ Νόμος 3.984/2011, ὁ ὁποῖος ψηφίσθηκε ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀφορᾷ στὴν «Δωρεὰ καὶ μεταμόσχευση ὀργάνων», στὸ **Ἄρθρο 9**, ἀποδέχεται ὡς *κριτήριον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ θανάτου* τὴν «νέκρωση τοῦ

ἐγκεφαλικοῦ στελέχους», δηλαδὴ δέχεται ὡς πραγματικὸ βιολογικὸ θάνατο τὸν λεγόμενον «ἐγκεφαλικὸ θάνατο».

β. Ἐν τούτοις, τόσο ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὅσο καὶ ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Ἰατρικῆς Κοινότητος, δὲν

ἀκολουθοῦν τὰ φωτεινὰ καὶ ζωντανὰ ἀστέρια.

Ἄν δὲν ἔχουμε αἰσιοδοξία, δὲν ἔχουμε ἀγάπη. Χωρὶς ἀγάπη εἶναι καὶ ἡ ἔρημος Σαχάρα, στὴν ὁποία ὁ διψασμένος λέοντας βρυχᾶται, ψάχνοντας νερό. Καὶ ὅταν ὁ λέοντας δὲν βρίσκει νερὸ δαγκώνει τὸ πέλμα του μέχρι νὰ τρέξει αἷμα καὶ τὸ γλύφει γιὰ νὰ σβῆσει τὴ δίψα του.

Χωρὶς τὴν αἰσιοδοξία, ὅλοι μας εἴμαστε ἀνάπηροι. Μεγαλύτερη ἀναπηρία ἔχει ὁ ἄνθρωπος χωρὶς αἰσιοδοξία, παρὰ ὁ ἄνθρωπος χωρὶς πόδια. Ὁ Θεὸς «ἐν σοφίᾳ» τὰ πάντα ἔκτισε. Αὐτὸς ὁ κόσμος γιὰ τὸν αἰσιόδοξο μοιάζει μὲ μία αἴθουσα γεμάτη ἀπὸ μουσικὸς πού ἐτοιμάζονται γιὰ κοντσέρτο. Ἐνῶ γιὰ τὸν ἀπαισιόδοξο μοιάζει μὲ αἴθουσα νοσοκομεῖου. Ὁ αἰσιόδοξος ἀκούει ἀσταμάτητα τὴ μουσικὴ ἐνὸς βάλς, ἐνῶ ὁ ἀπαισιόδοξος ἀκούει τὴ μουσικὴ ἐνὸς πένθιμου ἐμβατηρίου. Ὁ πρῶτος

καθημερινὰ βλέπει τὰ λουλούδια, ἐνῶ ὁ δεύτερος βλέπει τὸ σκουπιδότοπο. Στὸ πρόσωπο τοῦ αἰσιόδοξου καθημερινὰ πέφτουν οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, τοῦ ζεσταίνουν καὶ τοῦ φωτίζουν τὴν ψυχὴ, ἐνῶ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀπαισιόδοξου μένει χωρὶς τὸν ἡλιο, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ψυχὴ του νὰ εἶναι κρύα καὶ σκοτεινὴ.

Ἀδελφοί μου, ἃς εἴμαστε αἰσιόδοξοι, γιὰ τὴν ὁ Θεὸς λόγῳ τῆς αἰσιοδοξίας δημιούργησε αὐτὸν τὸν κόσμον. Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει καμιὰ δημιουργία χωρὶς αἰσιοδοξία. Ἄς ἀτενίσουμε τὸν κόσμον μας τὴν ἡμέρα, ἃς δοῦμε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ τὴ νύχτα καὶ ἃς ἔχουμε πίστη στὸ Θεό. Ὑπάρχει ὁ Δημιουργός, ὁ Πλάστης τοῦ κόσμου καὶ Πατέρας μας. Αὐτὴ ἡ σκέψη μας ἃς εἶναι ἡ βάση τῆς αἰσιοδοξίας μας.

(*) Ἁγίου Νικολάου Ἀχρίδος, Ὁμιλίαι Γιὰ τὴν ἀπαισιοδοξία, τὴν αἰσιοδοξία, τὸ «μέγα» Ὄνομα, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2012, σελ. 55-59.

ἀποδέχονται τὴν ταύτιση τοῦ «έγκεφαλικοῦ θανάτου» μὲ τὸν βιολογικὸ θάνατο, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἢ ταύτισις δημιουργεῖ **καίρια ἠθικὰ προβλήματα**.

γ. Ἐξ ἐπόψεως βιολογικῆς, ὁ θάνατος ὀρίζεται ὡς τὸ **στιγμιαῖο** ἐκεῖνο γεγονός, τὸ ὁποῖο χωρίζει δύο διαδικασίες: τὴν *διαδικασία τοῦ θανάτου* ἀπὸ τὴν *διαδικασία τῆς ἀποσυνθέσεως*.

• **Ἐπομένως**, τὸ καλύτερο καὶ ἀσφαλέστερο κριτήριον προσδιορισμοῦ τοῦ βιολογικοῦ θανάτου γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ **ὀριστικὴ παῦσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος**, μετὰ τὴν ὁποία ἀρχίζει ἡ ἀποσύνθεσις.

δ. εἶναι λοιπὸν σαφές, ὅτι ὁ **έγκεφαλικὸς θάνατος** δὲν εἶναι πραγματικὸς νεκρός, δὲν εἶναι πτώμα, ἀλλὰ ἕνας **βαρεῖα ἀσθενής**, ὁ ὁποῖος **πορεύεται πρὸς τὸν θάνατο**.

ε. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας πιστεύει, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν ἐδράζεται στὸν ἐγκέφαλο, ὁπότε μὲ τὴν καταστροφὴ του νὰ ἀναχωρῇ καὶ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα.

• **Ἡ ψυχὴ** εἶναι ἡ **ζωοποιὸς δύναμις** τοῦ σώματος καὶ **μόνον ὅταν αὐτὴ ἀναχωρῇ** τὸ σῶμα εἶναι ὄντως νεκρόν.

στ. Τὸ θέμα τοῦ «έγκεφαλικοῦ θανάτου» ἔχει συνδεθῆ μὲ τὶς Μεταμοσχεύσεις, δηλαδὴ τὴν λήψιν/ἀφαίρεσιν ὀργάνων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὁμως **δὲν εἶναι καὶ δὲν θεωροῦνται**

θεολογικὰ καὶ ἰατρικὰ ὀριστικὰ νεκροί.

• **Τοῦτο** σημαίνει, ὅτι ἡ ἀφαίρεσις ὀργάνων ἀπὸ ἕνα λεγόμενον **έγκεφαλικὸς νεκρός**, ἀπαιτεῖ τὴν **συντόμηση τῆς ζωῆς** τοῦ θνήσκοντος, ἀφοῦ ὑποβληθῆ σὲ **γενικὴ/ὀλικὴ νάρκωσι**.

ζ. Ἡ συγκλονιστικὴ ἐμπειρία τῆς αἰφνιδίου καὶ ἀπροσδοκίτου ἀνανήψεως ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο **έγκεφαλικὸς νεκροί**, ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀδιάσειστη τεκμηρίωσι, ὅτι **δὲν ταυτίζεται ὁ έγκεφαλικὸς μὲ τὸν βιολογικὸ θάνατο**.

η. Γιὰ περαιτέρω ἐμβάθυνσι καὶ προβληματισμὸ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ μελέτη σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναρτηθῆ καὶ στὸ Διαδίκτυο, ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων καὶ στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας (βλ. Ἑμμανουὴλ Παναγοπούλου, Καθηγητοῦ Χειρουργικῆς, «**Έγκεφαλικὸς Θάνατος**»).

θ. Βάσει ὅλων τῶν ἀνωτέρω, προτείνουμε ἕνα σχέδιον **Υπευθύνου Δηλώσεως**, τὴν ὁποία κάθε πιστὸ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητός μας πρέπει νὰ υπογράψῃ καὶ ἀποστείλῃ στὸν **Ἐθνικὸ Ὀργανισμὸ Μεταμοσχεύσεων**, μέσῳ τοῦ τοπικοῦ «Κ.Ε.Π.», μέχρι τὸ ἀργότερον τῆς **31ης Μαΐου 2013**, μετὰ τὴν ὁποία ἀρχίζει ἡ ἰσχὺς τῆς Ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν θέτει ὁ Νόμος 3.984/2011, ὅτι **ὁ μὴ δηλώσας ἄρνησιν «ὅσο ζοῦσε» θεωρεῖται δότης τῶν ὀργάνων του***.

Φυλὴ Ἀττικῆς
6η/19η Φεβρουαρίου 2013
† Ἀγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης

(*) Σχέδιον Ἑπευθύνου Δηλώσεως γιὰ τὸ ἐν λόγῳ θέμα δύναται νὰ ἀποσταλῆ καὶ σὲ ὅποιονδήποτε ἄλλον, ἐφ' ὅσον μᾶς ζητηθῆ. Ἡ Ἑπεύθυνος Δήλωσις εἶναι δυνατόν νὰ ἀποσταλῆ καὶ κατατεθῆ καὶ μετὰ τὴν ἀναγραφόμενη ἡμερομηνία τῆς 31ης Μαΐου 2013.

Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας, ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιάς καὶ ἡ Θεά τοῦ Θεοῦ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἄς πανηγυρίσωμε καὶ πάλι μαζί με ὅλη τὴν Κτίσι, ἡ ὁποία ἀνακαινισμένη γύρω μας εὐωδιάζει...

Καὶ ἡ Πανήγυρις αὐτὴ ἅς εἶναι συνεχῆς καὶ παντοτινὴ, διότι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ὄχι μόνο ἐνίκηθησαν καὶ ἐπατήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἔπαψαν πλέον νὰ τυραννοῦν καὶ δυναστεύουν τὴν Εἰκόνα καὶ τὴν Δημιουργία τοῦ Θεοῦ!...

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει...»... «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη»... «Σήμερον ὁ Δεσπότης ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε δεινῶς κεκρατημένους»... «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια...»!...

Τὴν λαμπρὰ αὐτὴν ἡμέρα καὶ πανευφρόσυνο αἰσθανόμεθα νὰ διαπερνᾷ τὴν ὑπαρξί μας τὸ παν-χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου:

Ἀδελφοί, «ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς

τοῖς παραπτώμασι, Συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ καὶ Συνήγειρε καὶ Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...»¹.

Ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος σὲ εὐσπλαγχνία, «Αὐτὸς ἔκυσεν εἰς τὴν γῆν καὶ εὔρε τὴν Εἰκόνα»²... Καὶ ἐζωοποίησε Αὐτήν· καὶ τὴν ἀνέστησε καὶ τὴν ὕψωσε· καὶ τὴν ἐκάθισε στὸν Θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου...

Δόξα τῇ Εὐσπλαγχνίᾳ Σου, Κύριε!... Δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε!... Δόξα Σοι ὁ Θεός, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

* * *

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές ἐν Χριστῷ·

«**Μέγα ἄνθρωπος!**», ἀκούγεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὸν σοφὸ Παροιμιστὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης³.

Μεγάλο πρᾶγμα αὐτὸ τὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο λέγεται Ἄνθρωπος! Τὸ ὠραιότερο δημιούργημα, ἡ κορωνὶς τῆς δημιουργίας, ἡ Εἰκὼν τοῦ Θεοῦ... Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ αὐτῆ, ἔπρεπε -ἀναζωοποιημένος, ἀπελευθερωμένος καὶ ἀνακαινισμένος πλέον- νὰ ἐπανεῦρη τὴν ἀρχαία δόξα

του, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος μέσα στην δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, νὰ ἰδῆ τὸν Θεό!...

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας ἐγκαινιάζει τὴν περίοδο τῆς δυνατότητος τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ... Αὐτὸ τὸ **Χάρισμα τῆς Ὁράσεως τοῦ Θεοῦ** θὰ μᾶς δοθῆ βεβαίως στὴν πληρότητά του στὰ Ἔσχατα, στὴν Καινότητα τῆς Κτίσεως, ὅποτε «ὀψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι»⁴... Τότε οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ «ὄψονται τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»⁵.

Ἀλλά, ὁ σαρκωθεὶς καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Κύριος καὶ Θεὸς μας θεωρεῖ ὡς εὐτυχεῖς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ὄντως εὐτυχεῖς, ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι στὴν ζωὴ αὐτὴ θὰ ἔχουν καθαρότητα καὶ ἀγνότητα ψυχῆς, διότι αὐτοὶ θὰ ἰδοῦν τὸν Θεό: **«Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται»**⁶.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀφελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, **ἀλλαγὴ φρονήματος:** ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὸν ἑαυτό μας, νὰ υἰοθετήσουμε, νὰ ἐνστερνισθοῦμε τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας,** δηλαδὴ Φρόνημα Ἀνιδιοτελείας καὶ Αὐτοθυσίας· Φρόνημα Ταπεινώσεως καὶ Ὑπακοῆς Θεουσιαστικῆς.

Ἀδελφοί, μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, «μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε (φροντίζετε), ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»⁷.

Ὁ Θεὸς ἐγίνε ἀνθρώπος γιὰ νὰ μᾶς μεταγγίσῃ τὸ **Φρόνημά Του.** Τὸ

Φρόνημα αὐτὸ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν **Ἀγάπη καὶ τὴν Εὐσπλαγγνία...** Καὶ αὐτὴ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν **Καθαρότητα τῆς Καρδιάς...** Καὶ τότε, θὰ μᾶς δοθῆ τὸ μεγάλο **Χάρισμα τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ.**

«Ἡ καθαρότης τῆς καρδιάς», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, «εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδυνάτους ποὺ πέφτουν»... Καὶ συνεχίζει: «Ἐὰν βλέψῃς τὸν ἀδελφό σου νὰ ἁμαρτάνῃ, ρίξε ἐπάνω στοὺς ὤμους του τὸν χιτῶνα τῆς ἀγάπης σου»⁸...

Μία Ἀγάπη τοιαύτης φωτεινότητος ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας...** Ἡ Ἀγάπη αὐτὴ εἶναι πράγματι καθαρτικὴ, δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ, ἐφ' ὅσον «μετατίθῃσιν Αὕτη τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν»⁹, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, καὶ μᾶς ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν **Θέα τοῦ Θεοῦ** μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἶναι λοιπὸν «Μέγα Ἄνθρωπος», ἀλλὰ εἶναι πολυτιμότερος ὁ **Ἐλεήμων Ἄνθρωπος:** «Καὶ Τίμιον Ἄνῆρ Ἐλεήμων»¹⁰!

* * *

Εἶθε, Ἀδελφοί μου, οἱ πολῦτιμες εὐχὲς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, μὲ τὴν Χάρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, **νὰ μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγῶνα τῆς ἀλλαγῆς Φρονήματος, προκειμένου νὰ γίνωμε ὄντως Εὐσπλαγγνοι, γιὰ νὰ ἐξαγισθῆ ἡ καρδιά μας καὶ νὰ ἀξιοθωῦμε τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ,** νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἡ ἉΓΙΑ ἈΡΓΥΡῆ (1688 -1725) Ἡ ἐκ Προύσης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Πολύαθλος Νεομάρτυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως*

ΑΝΑΜΕΣΑ στους πολυάριθμους Νεομάρτυρες πού θυσίασαν τὴ ζωὴ, τὴν ὁμορφιά καὶ τὴ νεότητά τους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναριθμεῖται καὶ ἡ τιμωμένη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας στὶς 30 Ἀπριλίου ἔνδοξος καὶ πολύαθλος Νεομάρτυς Ἁγία Ἀργυρῆ, ἡ ὁποία ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὕστερα ἀπὸ τὰ φρικτὰ βασανιστήρια πού ὑπέστη ἐπὶ δεκαεξί συναπτά ἔτη στὶς φυλακὲς τοῦ Χάσκιοι (Πικριδίου) τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Ἁγία Ἀργυρῆ γεννήθηκε τὸ 1688 στὴν Προῦσα τῆς μικρασιατικῆς Βιθυνίας. Οἱ γονεῖς της, ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Σωσάννα, ἦταν εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ τὴ διαπαιδαγώγησαν μὲ τὰνάματα τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ὅταν μεγάλωσε ἡ εὐσεβὴς καὶ ἐνάρετη Ἀργυρῆ, ἄρχισε νὰ διακρίνεται γιὰ τὴ σωματικὴ

τῆς ὠραιότητα, γεγονός πού προκάλεσε τὴν ἀκόλαστη σαρκικὴ ἐπιθυμία ἐνὸς νεαροῦ Τούρκου, ὀνόματι Χασάν, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ γιὸς τοῦ δικαστοῦ τῆς

Προύσας. Μάλιστα τὸ σπίτι του βρισκόταν κοντὰ στὸ σπιτι τῆς ἐνάρετης καὶ ὁμορφῆς μοναχοκόρης. Ὁ ἐρωτομανὴς ἀλλόθρησκος συνάντησε μίαν ἡμέρα τὴν Ἀργυρῆ στὸν δρόμο καὶ τῆς ἀποκάλυψε τὸ ἐρωτικὸ του πάθος. Ἐκείνη ἀπομακρύνθηκε, ἀλλὰ ὁ νεαρὸς Τούρκος κυριευμένος ἀπὸ δυνατὴ ἐρωτικὴ ἔλξη,

συνέχισε νὰ τὴν ἐνοχλεῖ, ἐπιδιώκοντας νὰ τὴν πείσει νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ συνάψῃ μαζί του ἐρωτικὴ σχέση. Ἐφτασε μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ ἀπειλήσῃ τοὺς γονεῖς της, ὅτι κινδυνεύει ἡ ζωὴ τῆς μονακριβῆς κόρης τους, ἐὰν δὲν ὑποκύβῃ στὶς σαρκικὲς του ἐπιθυμίες καὶ δὲν ἀλλαξοπιστήσῃ.

† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2013

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριό μας
Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

1) Ἐφεσ. β' 4-6. / 2) Ἱ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 504B, *Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Α'*, § 18. / 3) Παροιμ. κ' 6. / 4) Α' Ἰωάν. γ' 2. / 5) Ἀποκαλ. κβ' 4. / 6) Ματθ. ε' 8. / 7) Φιλιπ. β' 4. / 8) Πρβλ. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, *Λόγος ΝΗ'*, σελ. 239. / 9) Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 61, στλ. 273, *Ὁμιλία ΑΒ'*, § 4, *εἰς τὴν Α' Κορινθίους*. / 10) Παροιμ. κ' 6.

Τὰ θλιβερά αὐτὰ γεγονότα τρομοκράτησαν τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ τὴν παντρέψουν μὲ ἕναν χριστιανὸν νέο. Ἔτσι μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ὀρίσθηκε ὁ Γάμος τῆς Ἀργυρῆς μὲ τὸν ὁμόδοξό της. Ἀλλά, ἐνῶ ἡ νεόνυμφος ὀδηγοῦνταν ἀπὸ τὸν σύζυγό της στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ τελέσει σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο Παράκληση, ἐμφανίσθηκε ὁ ἐρωτομανῆς ἀλλόθρησκος μαζί μὲ εἴκοσι ἄλλους Τούρκους καὶ ἀφοῦ τὴν ἄρπαξαν μπροστὰ στὰ μάτια τῶν γονέων καὶ τῶν συγγενῶν της, τὴν ὀδήγησαν στὸ δικαστήριο μὲ τὴν κατηγορία, ὅτι εἶχε ὑποσχεθεῖ νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ παντρευτεῖ τὸν νεαρό Τούρκο. Μάλιστα ἕξι Τούρκοι διαβεβαίωσαν γραπτῶς αὐτὴ τὴν ἀνυπόστατη κατηγορία.

Ἡ Ἀργυρὴ διαμαρτυρήθηκε στὸν δικαστή, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ πατέρας τοῦ ἐρωτομανοῦς ἀλλόθρησκου, ὅτι πρόκειται γιὰ συκοφαντία πού δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Ὅμως, μάταια προσπαθοῦσε ἡ ἐνάρετη κόρη νὰ πείσει τὸν δικαστή, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ κατηγορία ἐναντίον της ἦταν μία σκευωρία, ἀφοῦ ὀργισμένος ὁ δικαστὴς ἀποφάσισε τὴ φυλάκισή της. Ἀλλά ἡ Ἀργυρὴ ὑπέμεινε τὸν ἐγκλεισμό της στὴ φυλακὴ χωρὶς νὰ φοβηθεῖ καὶ νὰ λυγίζει, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστη της στὸν Νυμφίον Χριστὸ τὴν εἶχε ἐνισχύσει ψυχικὰ τόσο πολὺ, ὥστε ὑπέμεινε τὴ φυλάκισή της μὲ καρτερία καὶ γενναιοψυχία. Οἱ γονεῖς της προσπάθησαν νὰ διασώσουν καὶ νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν κόρη τους, ζητώντας μὲσω τοῦ Μητροπολίτου Προύσης τὴν παρέμβαση τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐφτασαν μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ μεταβοῦν οἱ ἴδιοι στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν στὴν τουρκικὴ κυβέρνη-

ση, ἀλλὰ τὸ μόνο πού κατόρθωσαν ἦταν νὰ μεταφερθεῖ ἡ Ἀργυρὴ ἀπὸ τὴ φυλακὴ σὲ δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ δικαστοῦ, μέχρι νὰ ὀρισθεῖ ἡ δίκη σὲ ἀνώτατο δικαστήριο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὅταν ὁμως ἐγίνε ἡ δίκη στὴν Κωνσταντινούπολη, ὁ δικαστὴς ἐπικύρωσε τὴ δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ κριτοῦ τῆς Προύσης, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἢ θὰ ἀλλαξοπιστοῦσε ἡ χριστιανὴ Ἀργυρὴ καὶ θὰ παντρευόταν τὸν ἐρωτομανῆ Τούρκο ἢ θὰ περνοῦσε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς της μέσα στὴ φυλακὴ. Ὅμως καὶ πάλι ἡ ἐνάρετη μονάκριβη κόρη ἔμεινε σταθερὴ καὶ ἀλύγιστη στὴν πίστη της στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ προτίμησε νὰ κλεισθεῖ σὲ ἰσόβια δεσμά, παρὰ νὰ προδώσει τὴν προσήλωσή της στὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ Χριστὸ.

Ἔτσι, ὀδηγήθηκε ἀλυσοδεμένη στὴ φυλακὴ τοῦ Χάσκιοϊ καὶ μάλιστα ἀναγκάσθηκε νὰ ζεῖ ἀνάμεσα σὲ αἰσχρὲς καὶ ἀνήθικες γυναῖκες, στίς ὁποῖες δόθηκε ἡ ἐντολὴ νὰ τὴ βασανίζουν ἀνελέητα, ὥστε νὰ μὴν ἀντέξει τὰ βασανιστήρια καὶ ἔτσι νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ. Ἡ Ἀργυρὴ ὑπέμεινε τὰ βασανιστήρια μὲ ξεχωριστὴ γενναιότητα καὶ παρὰ τίς σκληρότατες δοκιμασίες δὲν ὑπέκυψε, ἀλλὰ ἀπεναντίας μὲ τὴ βοήθεια τῆς προσευχῆς της στὸν Κύριο καὶ τῆς νηστείας, ἔμεινε σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη στὴν πίστη της στὸν Νυμφίον Χριστὸ. Εἶναι ἐνδεικτικὸ, ὅτι οὔτε ἡ ὑβριστικὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνήθικων γυναικῶν τῆς φυλακῆς, οὔτε οἱ συνεχεῖς ξυλοδαρμοὶ καὶ οἱ ἄλλες βιαιότητες, οὔτε οἱ πειρασμοὶ πού δέχθηκε μέσα στὴ φυλακὴ, ἔκαμψαν τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῆς πολυάθλου Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ καρτερία ὑπέμεινε τὰ βασανιστήρια γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ δόξα τοῦ

πάντιμου ὀνόματός Του. Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησή της μέσα στὴ φυλακὴ, ὥστε τὴ θεωροῦσε βασιλικὸ παλάτι καὶ πνευματικὴ παλαίστρα ποὺ τὴν ὀδηγοῦσε στὴν αἰώνια χαρὰ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι ἀρνήθηκε ἀκόμη καὶ τὴν πρόταση τοῦ χριστιανοῦ Μανῶλη Κιουρτζίμπαση νὰ τὴν ἀπελευθερώσει ἀπὸ τὰ ἰσόβια δεσμὰ τῆς φυλακῆς. Ὅμως οἱ κακουχίες, σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ τὴν πνευματικὴ τῆς ἄσκηση, εἶχαν ὀδηγήσει στὴν ἐξασθένηση τῶν σωματικῶν τῆς δυνάμεων. Ἔτσι, ὅταν κατάλαβε ὅτι πλησίαζε τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας βιοτῆς της, θέλησε νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ νὰ κοινωνήσει τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἡ ἐπιθυμία της αὐτὴ πραγματοποιήθηκε μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἡλικιωμένου φυλακισμένου, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴ δυνατότητα νὰ κινεῖται μὲ περισσότερη ἐλευθερία. Ἡ πολυάθλος Ἀργυρὴ ἀποκάλυψε τὴν ἐπιθυμία της στὸν γέροντα, ὁ ὁποῖος κατόπιν βρῆκε τὸν προϊστάμενο τῆς Ἐκκλησίας [τῆς περιοχῆς] τῆς φυλακῆς καὶ τὸν ἐνημέρωσε σχετικὰ. Τότε ὁ Ἱερέας ἔβαλε μέσα σὲ μία σταφίδα τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἔδωσε στὸν γέροντα. Αὐτὸς στὴ συνέχεια μετέφερε τὴ σταφίδα μὲ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια στὴν ἀλυσοδεμένη Ἀργυρὴ καὶ ἀφου

ἡ ἔνδοξος καὶ πολυάθλος Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ προσευχήθηκε καὶ κοινωνήσῃ, παρέδωσε τὴν πάναγνη ψυχὴ της στὸν δικαιοκρίτη Κύριο. Ἔτσι, μετὰ ἀπὸ τὰ φρικτὰ βασανιστήρια ποὺ ὑπέστη ἐπὶ δεκαεξί συναπτὰ ἔτη, ἔλαβε τὸν ἀμάραντο στέφανο τῆς ἀγιότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Μετὰ ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία της, τὸ πολυβασανισμένο σῶμα της ἐνταφιάσθηκε στὸ περιώνυμο Ἀρχοντικὸ Νεκροταφεῖο, τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸν περίβολο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Χάσκοϊ (Πικρίδιο) τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος στὴν πρώτη του μορφή χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν 15ο αἰῶνα, ἐνῶ ὁ νέος Ναὸς ἀνοικοδομήθηκε μετὰ τῶν ἐτῶν 1724 -1752 καὶ ἀνακαινίσθηκε τὸ 1833. Μετὰ ἀπὸ τρία ἔτη πραγματοποιήθηκε ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος της, τὸ ὁποῖο βρέθηκε ἀκέραιο καὶ εὐωδιάζον. Μάλιστα ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Παῖσιος Β΄, ὁ ὁποῖος ἔμεινε ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν εὐωδία τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος τῆς Ἁγίας Ἀργυρῆς, ἀποφάσισε τὴν ἐναπόθεσή του σὲ ἰδιαιτέρη λάρνακα, ἐνῶ μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὀρίσθηκε ἡ μνήμη της νὰ ἐορτάζεται κατ' ἔτος πανηγυρικὰ στὶς

30 Ἀπριλίου μὲ τὴν τέλεση Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ μὲ τὴ λιτάνευση τοῦ ἱεροῦ τῆς Λειψάνου. Ὁ Πατριάρχης Παῖσιος Β΄ φρόντισε μάλιστα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ τῆς σκηνώματος στὸ νὰ ἐνταχθεῖ ἐπισημῶς ἡ Ἀγία Νεομάρτυς Ἀργυρὴ στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ οἱ ἐκδηλώσεις τῶν χριστιανῶν πρὸς τιμὴν τῆς ἦταν ιδιαίτερα πληθωρικές.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ἡ περίπτωση μίας εὐλαβοῦς χριστιανῆς, ἡ ὁποία ἀφοῦ προσκύνησε τὴ Λάρνακα, θέλησε νὰ λάβει γιὰ εὐλογία ἓνα δάκτυλο ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Ἀγίας. Ἡ ἀσεβὴς ἐνέργειά τῆς εἶχε ὡς συνέπεια νὰ θαμπώσουν τὰ μάτια τῆς καὶ νὰ μὴν βλέπει ἀπολύτως τίποτα. Στὴ συνέχεια ἀφοῦ ὁμολόγησε τὴν ἁμαρτία τῆς καὶ ζήτησε συγχώρηση, ἐπέστρεψε τὸ δάκτυλο ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Ἀγίας καὶ ἀφοῦ ἔμεινε γιὰ σαράντα ἡμέρες κοντὰ στὴ Λάρνακα προσευχόμενη καὶ νηστεύοντας, θεραπεύθηκε καὶ τότε ἐπέστρεψε ὑγιὴς στὸ σπίτι τῆς.

Μέχρι τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1955 τὸ ἀκέφαλο ἱερὸ σκῆνωμα τῆς Ἀγίας Ἀργυρῆς φυλασσόταν μέσα σὲ ξύλινη Λάρνακα στὸ ἀριστερὸ κλίτος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Χάσκιοι (Πικριδίου), ἀφοῦ ἡ τιμία Κάρα τῆς εἶχε ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ Ρῶσο Μοναχὸ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Ἀνακομιδῆς καὶ μεταφέρθηκε στὴ Ρωσία, ὅπου καὶ ἐορτάζεται ἡ μνήμη τῆς. Ὅμως κατὰ τὴ διάρκεια τῶν θλιβερῶν γεγονότων τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1955, ὅπου ὁ τουρκικὸς ὄχλος εἰσέβαλε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλους Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λεηλατώντας καὶ καταστρέφο-

ντας, ἀποτεφρώθηκε μαζί μὲ τὴ Λάρνακα καὶ τὸ ἱερὸ Σκῆνωμα τῆς Ἀγίας Ἀργυρῆς. Διαισώθηκε μόνο τμήμα ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ χεῖρα τῆς, τὸ ὁποῖο φυλάσσεται στὸν ἀναστηλωμένο πλέον Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου κάθε χρόνο στὶς 30 Ἀπριλίου, ἡμέρα τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς, τιμᾶται πανηγυρικὰ ἡ μνήμη τῆς. [...]

Ἡ πρώτη ἀσματικὴ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγίας ἐποιήθη ἀπὸ ἀνώνυμους λογίους Κληρικούς καὶ Ἱεροφάτες κατ' ἐντολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Παΐσιου Β΄, ὁ ὁποῖος παρέστη στὴν Ἀνακομιδὴ τοῦ ἀφθάρτου καὶ εὐωδιάζοντος ἱεροῦ σκηνώματός τῆς καὶ εἰσηγήθηκε τὴν ἐπίσημη ἐνταξί τῆς στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας [...].

Ἡ πρώτη συνταχθεῖσα Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Ἀργυρῆς μαζί καὶ μὲ τὴν ποιηθεῖσα πρὸς τιμὴν τῆς Ἀκολουθία ὑπὸ τοῦ αἰοδίου χαρισματικοῦ Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Γερασίμου Μοναχοῦ τοῦ Μικραγιαννανίτου, συμπεριελήφθησαν στὸ ἐκδοθὲν τὸ ἔτος 2007 βιβλίο «Ἡ Νεομάρτυς Ἀγία Ἀργυρὴ», τὸ ὁποῖο ἐπιμελήθηκε ἡ ἐκ Πύργων Θερμῆς Λέσβου Λυκειάρχῃς κ. Χρυσούλα Χατζηγιαννιοῦ [...]. Ἡ εὐλάβεια τῆς κ. Χρυσούλας Χατζηγιαννιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς Εἰρήνης, στὸ πρόσωπο τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς ὀδήγησε καὶ στὴν ἀνέγερση μὲ δική τους δαπάνη Παρακκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας στὸ παραθαλάσσιο χωριὸ Παναγιούδα τῆς Λέσβου [...]. Στὸ Παρακκλήσιο τῆς Ἀγίας Ἀργυρῆς ἔχει φιλοτεχνηθεῖ τοιχογραφία τῆς Ἀγίας ποὺ ἱστορήθηκε κατόπιν ἐπι-

Χριστιανική Ἠθική

Τὸ Κάλλος τοῦ Σώματος καὶ ἡ Ὁραιότητα τῆς Ψυχῆς*

Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου - Καθηγητοῦ

Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ χαρακτηρίζεται δυστυχῶς ἀπὸ ἀχαλίνωτο ἡδονισμό. Ἡ λατρεία τῆς σάρκας ἔχει ἀναχθεῖ σὲ πρωτεύον ζήτημα γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως βομβαρδίζουν κυριολεκτικὰ τοὺς πολίτες μὲ θέματα, θεάματα καὶ ἀκροάματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τὸ σέξ. Ἀπίθανοι τύποι, οἱ ὁποῖοι αὐτοκαθορίζονται ὡς «εἰδικὸὶ σεξολόγοι», συμβουλεύουν τοὺς παθητικὸς ἀποδέκτες τοὺς «πῶς

νὰ ξεπεράσουν τὰ σεξουαλικά τους προβλήματα καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴ χαρὰ τοῦ ἔρωτα» χωρὶς ἠθικοὺς περιορισμοὺς!

Ἀντικείμενο τοῦ ἄκρατου αὐτοῦ ἐρωτισμοῦ εἶναι δυστυχῶς ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία ἔχει καταστήσει στὶς μέρες μας κυριολεκτικὰ ὡς τὸ πῖδ εὐτελὲς σκεῦος ἡδονῆς. Προκειμένου νὰ ὑπηρετεῖ μὲ τὸν καλλίτερο τρόπο τὸν «ἐρωτικὸ της ρόλο», πρέπει νὰ ἔχει καὶ τὴν ἀνάλογη αἰσθητικὴ ἐμφάνιση. Ἔτσι

θυμίας καὶ ὑπόδειξης τῆς ἴδιας τῆς Νεομάρτυρος, ἡ ὁποία παρουσιάσθηκε κατ' ὄναρ στὸν Ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ Παναγιούδα π. Θεολόγο Σακαλῆ, καὶ τοῦ ζήτησε νὰ ἀγιογραφηθεῖ ἡ εἰκόνα της κρατώντας στὸ χέρι της δύο στεφάνια γάμου, ὅπως καὶ ἔγινε.

Στοὺς σημερινούς χαλεποὺς καιροὺς, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ διαφθορὰ καὶ ἀναζητοῦνται πρότυπα ἐναρέτου χριστιανικοῦ βίου, προβάλλει ἡ ἔνδοξος καὶ πολυάθλος Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἀργυρῆ ὡς ὁλόλαμπρο παράδειγμα ἀρετῆς καὶ ἀγνότητος, ἀλλὰ καὶ ὡς πνευματικὸς ὁδοδείκτης πού θὰ διδάσκει, θὰ ἐμπνέει καὶ θὰ καθοδηγεῖ τοὺς σημερινούς Ἕλληνες μὲ τὴν ἀκλόνητη καὶ σταθερὴ της πίστι στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἀριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος
Ἐκπαιδευτικὸς

Βιβλιογραφία

- * Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς τῆς ἐν Πικριδίῳ Κωνσταντινουπόλεως, Ἐκδόσεις Ἐπέκταση, 1997.
- * Δαπόντε Καισαρίου, Μαρτύριον Ἁγίας Ἀργυρῆς, Νέον Μαρτυρολόγιον, Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἀστήρ», Δ' Ἐκδοσις, Ἀθῆναι 1993.
- * Φιλιππίδου Φιλίππου Στεφ., Ἡ Νεομάρτυς Ἀργυρῆ (1688 -1721), Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1912.
- * Χατζηγιαννίου Χρυσούλας Παν., Ἡ Νεομάρτυς Ἀγία Ἀργυρῆ, Ἀθῆναι 2007.

(*) Ἱστολόγιο «Σύνδεσμος Κληρικῶν Χίου», Τρίτη, 30.4.2013.

ἔχει ἐπιστρατευθεῖ ἡ σύγχρονη «βιομηχανία τῆς αἰσθητικῆς» γιὰ νὰ τὴν «κάνει ἐλκυστικότερη». Κολοσσιαία ποσὰ δαπανῶνται ἐτησίως γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ὑπολογίζεται πὼς οἱ δαπάνες αὐτὲς θὰ ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ ἐξαλειφτεῖ ἡ πείνα ἀπὸ τὶς τρίτες χῶρες!

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀντίληψη τόσο γιὰ τὴν ἐρωτικὴ ζωὴ, ἢ ὁποία νοεῖται μέσα στὸν εὐλογημένο Γάμο, ὅσο καὶ γιὰ τὴν αἰσθητικὴ τοῦ σώματος. Εἶναι χαρακτηριστικὰ τὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου σὲ ἀκροατήριο πλουσίων κυριῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τόνισε: «Τὴν γυναῖκα τὴν κάνει ἀξιαγάπητη ὄχι ἡ ὠραιότητα καὶ ὁ καλλωπισμὸς τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς. Ὅχι οἱ ποῦδρες καὶ τὰ κραγιόνια, οὔτε τὰ χρυσὰ κοσμήματα καὶ τὰ πολυτελῆ φορέματα, ἀλλὰ ἡ ἀγνότητα, ἡ πραότητα καὶ ὁ φόβος ποὺ στηρίζεται στὸ Θεό. Τὸ νοητὸ κάλλος δὲν ὑπάρχει σὲ ἄλλο μέρος ποὺ νὰ ἐπιτυγχάνεται μὲ τόση ἐπιτυχία, παρὰ μόνον στὸν θαυμαστὸ καὶ θεῖο χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Προφῆτες σκουπίζουν καὶ μὲ ἐπιμέλεια ξαίου τὴν γερασμένην ἐπιδερμίδα τῆς ἁμαρτίας, δίνουν τὴν ἀκμὴ τῆς νεότητος καὶ ἀφαιροῦν κάθε κηλίδα, κάθε ρυτίδα, κάθε σπῖλο ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας. Αὐτὸ τὸ κάλλος ἅς φροντίσουμε νὰ τὸ στερεώσουμε ἐπάνω μας ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Διότι τὸ μὲν κάλλος τοῦ σώματος καὶ οἱ ἀρρώστιες μαραίνουσι καὶ ὁ πολὺς χρόνος καταστρέφει, τὰ γηρατειὰ σβήνουν καὶ ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται, ἀναπόφευκτα τὸ ἐξαφανίζει ὀλοκληρωτικά».

Καὶ συνεχίζει ὁ ἱερός Πατέρας: «Τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς οὔτε χρόνος, οὔτε νόσος, οὔτε γῆρας, οὔτε θάνατος, οὔτε τίποτε ἄλλο ἀπὸ αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ καταστρέψει, ἀλλὰ μένει συνεχῶς ἀνθισμένο. Καὶ κάτι ἄλλο, τὸ μὲν κάλλος τοῦ σώματος προκαλεῖ συχνὰ σὲ αὐτοὺς ποὺ τὸ βλέπουν ἐπιθυμία ἀκολασίας, τὸ δὲ κάλλος τῆς ψυχῆς κάνει αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ νὰ τὸ ἐρωτευθεῖ!». Καὶ προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης: «Λοιπὸν, ἀγαπητοί, γιὰ νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ἀγαπημένοι τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ τὸ κάλλος πρέπει νὰ περιποιούμαστε κάθε μέρα, σκουπίζοντας κάθε κηλίδα μὲ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, μὲ τὶς προσευχές, μὲ ἐλεημοσύνες, μὲ τὴν ὁμόνοια πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας, γιὰ νὰ ἐρωτευθεῖ ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει νὰ μποῦμε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (*Ι. Χρυσοστόμου, Περί Ὁμοουσίου, Λόγος Β΄, Βιβλιοθήκη τῶν Ἑλλήνων, τόμ. 2, σελ. 106-107*).

Ἔχουμε λοιπὸν ὑποχρέωση, ὡς συνειδητοὶ Χριστιανοί, νὰ ἔχουμε ἐκκλησιαστικὴ ἀντίληψη καὶ γιὰ τὸ κάλλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, καθὼς καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ νὰ βάζουμε στὸ περιθώριο τὴν κοσμικὴ, δηλαδή τὴν πτωτικὴ καὶ στρεβλωμένη ἀντίληψη. Ἡ φθορὰ ποὺ ἐπέφερε στὴ φύση μας ἡ ἁμαρτία μᾶς δίνει στρεβλωμένες εἰκόνες γιὰ τὸ πραγματικὸ κάλλος καὶ τὴν ἐρωτικὴ μας συμπεριφορὰ. Δίνουμε σημασία καὶ συχνὰ «ἀποθεώνουμε» τὸ σωματικὸ κάλλος, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς ψυχῆς μας. Θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπόψη μας πὼς ἡ σωματικὴ λαγνεία εἶναι σεξιστικὴ συμπεριφο-

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
"Νέας Ἐποχῆς"...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

■ Τὰ ἄστρα καὶ οἱ πλανῆτες δὲν καθορίζουν τὴν ζωὴ μας

Ἡ Ἀστρολογία προβλέπει πράγματα τὸ μέλλον μας;*

Η ΨΕΥΔΟΕΠΙΣΤΗΜΗ τῆς Ἀστρολογίας, ἀποτελεῖ ἐπιβίωση τῆς ἀρχαίας Ἀστρολατρίας καὶ βασίζεται στὴν ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου νὰ μάθει τί θὰ τοῦ συμβεῖ στὸ μέλλον.

Ἔτσι οἱ ἄνθρωποι πίστεψαν ὅτι τὰ ἄστρα, μὲ τὰ ὁποῖα ταυτίζονταν οἱ θεοί, μπορεῖ νὰ προλέγουν τὸ μέλλον τους!

Τὴν φιλοπερίεργη αὐτὴ ἀνθρώπινη τάση ἐκμεταλλεύτηκαν οἱ ἐπιτήδειοι «ἀστρολόγοι», προκειμένου μὲ τὶς «προβλέψεις» τους νὰ ικανοποιήσουν τὴν ἀνθρώπινη περιέργεια, μὲ τὸ ἀζημίωτο φυσικά...

* * *

Ὅμως ἡ Ἀστρολογία, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη συναφῆς ἐνασχόληση π.χ. ταρωμαντεία, κρυσταλλομαντεία, ἀριθμολογία κ.λπ., δὲν ἔχουν καμία ἐπιστημονικὴ βάση. Ἡ Ἀστρολογία δὲν εἶναι Ἐπιστήμη. Ἐπιστήμη εἶναι ἡ Ἀστρονομία, ἡ ὁποία μὲ ἐπανεπιβεβαιωμένες διακηρύξεις ἔχει καταδικάσει τὴν Ἀστρολογία¹.

Οἱ Ἀστερισμοί, δηλ. τὰ ζώδια πάνω στὰ ὁποῖα βασίζεται ἡ Ἀστρολογία καὶ κατασκευάζει ἀστρολογικοὺς χάρτες, προϋποθέτει τὴν πίστη ὅτι τὰ ἀστέρια βρίσκονται στὸ ἴδιο ἐπίπεδο. Ἡ ἀντίληψη αὐτὴ σήμερα εἶναι γελοία, καθὼς γνωρίζουμε, ὅτι οἱ ἀποστάσεις μεταξύ τῶν ἄστρων εἶναι τεράστιες καὶ ἡ σύνδεση μεταξύ τους εἶναι ἐντελῶς αὐθαίρετη.

Ἡ Ἀστρολογία βασίζεται ἐπίσης στὴν παραδοχὴ τοῦ γεωκεντρικοῦ μοντέλου, ποῦ θέλει τὴν Γῆ νὰ βρίσκεται ἀκίνητη στὸ κέντρο τοῦ πλανητικοῦ συστήματος καὶ τοὺς πλανῆτες νὰ περιφέρονται γύρω ἀπὸ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ...ἐπηρεάζουν. Δηλαδή, ἡ Ἀστρολογία ἀναπτύχθηκε καὶ στηρίχθηκε πάνω στὶς λαθεμένες ἀντιλήψεις τοῦ παρελθόντος².

Ἄλλωστε, τὸ γεγονός ὅτι οἱ προβλέψεις τῶν Ἀστρολόγων εἶναι ψευδεῖς, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι κανένα ὠροσκόπιο ἀπὸ αὐτὰ ποῦ καθημερινὰ δη-

ρά, ἡ ὁποία κακοποιεῖ τὸν ἔρωτα. Ὁ ἐνστικτώδης σεξισμὸς εἶναι παρόρμηση, ἡ ὁποία ἔχει ὡς στόχο νὰ ικανοποιήσῃ ἀτομικὴ ἀνάγκη. Ἀντίθετα, ὁ ἔρωτας εἶναι συνάντηση προσώπων, στὴν βάση τῆς ἐλευθερίας, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἐξαναγκασμὸ, σκοπιμότητα καὶ ἀτομικὴ ἀνάγκη. Ὑπ' αὐτὴ τὴν ἔννοια, τὸ σωματικὸ κάλλος παύει νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ὁποιαδήποτε ἀτομικὴ μας ἀναγκαιότητα καὶ λειτουργεῖ ὡς δοξολογία πρὸς τὸ Θεό. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς ψυχῆς.

(*) Ἰστολόγιο «Ἀκτίνες», 9.2.2013.

Κανείς Κολοκοτρώνης κανείς Μακρυγιάννης μόνο ψευτοεγωϊστές και άνθέλληνες*

Της Μαρίας Γιαχνάκη

ΚΑΜΜΙΑ φορά άναρωπιέμαι γιατί στην πορεία μας ως Έλληνες δέν τύχαμε ξανά στον δρόμο μας έναν Κολοκοτρώνη ή έναν Μακρυγιάννη, πού με τόν λόγο τους και τίς πράξεις τους έκαναν τούς Έλληνες νά μη φοβούνται ούτε νά ρισκάρουν ούτε νά όνειρεύονται.

Τότε άπαντώ στον έαυτό μου, ότι μάλλον κάποιες άμαρτίες πληρώνουμε.

Ίσως εκείνοι νά κατάφερναν νά μās έπουλώσουν τουλάχιστον τά τραύματα τής συνείδησής μας για τόν ξεπεσμό μας και τήν άδυναμία μας νά αλλάξουμε τά δε-

μοσιεύουν σε έφημερίδες και περιοδικά δε συμφωνεί με τόν άλλο.

Κλεινουμε τήν σύντομη αυτή αναφορά μας στο θέμα τής Άστρολογίας, έπισημαίνοντας ότι οι άποστάσεις τής Γής από τά άστρα και τούς πλανήτες είναι τόσο μεγάλες, ώστε ή επίδρασή τους πάνω στην Γή είναι άπειροελάχιστη, για νά μήν πούμε μηδενική, και πάντως δέν άφορά, ούτε καθορίζει τήν προσωπικότητά μας και τόν μέλλον μας.

Οί άκτινοβολίες τών έπίγειων ραδιοτηλεοπτικών πομπών γύρω μας είναι κατά έκατοντάδες έκατομμύρια φορές πιό ισχυρές από τίς άκτινοβολίες όλων τών πλανητών μαζί.

Τό μαγνητικό πεδίο πού δημιουργεί ό μικρός μαγνήτης στο μικρό μεγάφωνο ενός φορητού ραδιοφώνου, έπιδρά πάνω μας έκατομμύρια φορές πιό έντονα από τά

δομένα τής καταστροφικής πορείας μας.

Οί πολιτικοί πού κυβερνούν αυτόν τόν τόπο, αλλά και έμεις -ό καθένας χωριστά- πού με τήν άπόφασή μας τούς στείλαμε νά μās κυβερνήσουν, ίσως θά έπρεπε νά διαβάσουμε πού και πού, λίγες γραμμές από τίς ιστορικές πράξεις και σκέψεις αυτών τών άνδρών.

Νά διαβάσουμε, γιατί ίσως έτσι μάθουμε νά ψάχνουμε τέτοιους πατριώτες και νά μήν άρκούμαστε στους πούλημένους και τούς ψεύτικους κυβερνήτες .

Οί πολιτικοί μας θά έπρεπε πρώτοι και

μαγνητικά πεδία τών πλανητών.

Άποτελεί λοιπόν σφάλμα νά φαντάζεται κανείς ότι είναι δυνατόν τά ούράνια σώματα νά έπηρεάζουν με τόν όποιοδήποτε τρόπο τά ψυχοπνευματικά χαρακτηριστικά και τήν συμπεριφορά μας και νά καθορίζουν τήν... *μοίρα* μας!

Σε μιá έποχή, πού ύποτίθεται ότι ή 'Επιστήμη έχει τόσο πολύ προχωρήσει, άποτελεί πραγματική όπισθοδρόμηση τόν νά πιστεύει ό άνθρωπος ότι τόν μέλλον του δέν έξαρτάται από αυτόν, αλλά από τά άστρα!

(*) Περιοδ. «Τά Κρίνα», τ. 289, Δεκ. 2008, σελ. 8. Έπιμέλ. ήμετ.

1. Βλ. Άρχιμ. Γεωργίου Δημοπούλου, «Και σήμερα είδωλα;», έκδ. «Σωτήρ», σελ. 40-41.

2. Βλ. Μάνου Δανέζη - Στράτου Θεοδοσιού, «Άστρολογία, θρησκεία ή επιστήμη;», έκδ. Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, σελ. 44.

καλύτεροι να ανατρέχουν στις πράξεις τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, γιὰ νὰ κατανοοῦν τί σημαίνει νὰ εἶσαι λόγιος, πραγματικὸς Ἑλληνας ποῦ τὸ λέει ἡ ψυχούλα σου νὰ παλεύεις γι' αὐτὴν τὴν χώρα, ποῦ τὸ ἔχει ἡ αὔρα σου νὰ ἐμπνέεις καὶ νὰ γεννᾷς στις ψυχές τῶν ἄλλων τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πραγματικὴ ἐλευθερία.

Θυμηθεῖτε τί ἔλεγε ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στὸ λόγο του στὴν Πνύκα στὶς 8 Ὀκτωβρίου 1838:

«Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμουμε τὴν Ἐπανάστασιν, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πὼς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τούρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανέναν φρόνιμος μᾶς εἶπε, ποῦ πᾶτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μετὰ τὰ σιταροκάραβα βατσέλια. Ἀλλά, ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἐλευθερίας μας καὶ ὅλοι καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάστασιν».

Ρίσκαραν, γιὰτὶ εἶχαν πραγματικὴ ἀγάπη γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας. Εἶχαν πραγματικὴ ἐμπιστοσύνη στοὺς ἐμπνευστὲς τοῦ Ἀγῶνα, ποῦ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ γιορτάζουμε στὶς 25 Μαρτίου.

Ἦξεραν καλά, ὅτι ἂν δὲν προσπαθήσεις γι' αὐτὸ ποῦ ἀγαπᾷς, δὲν θὰ τὸ κερδίσεις ποτέ. Ἔφτανε ὁ λόγος τους, ὁ ξεσηκωμὸς τους, γιὰ νὰ ἔρθει τὸ ἀποτέλεσμα.

Καὶ στὸν Ἀγῶνα αὐτὸν ἦταν ὅλοι μαζί καὶ προεστοὶ καὶ καπετανεῖοι καὶ κληρικοί. Δὲν ἔκαναν βῆμα χωρὶς τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν συνδρομὴ της, ἐνῶ ἐμεῖς σήμερα χωριστήκαμε σὲ 100 κομμάτια. Γι' αὐτὸ μᾶς φυσοῦν φτερὸ στὸν ἄνεμο, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει ἡ δύναμη τοῦ

συνόλου καὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι παλεύουμε γιὰ τὶς ἀξίες μας, τὸν πολιτισμὸ μας, τὴν γλῶσσα μας καὶ τὴν θρησκεία μας. Μόνο μέσα ἀπὸ αὐτὰ θὰ πάρουμε πίσω αὐτὸ ποῦ μᾶς ἀνήκει.

Τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν αὐθεντικὸ λόγο τοῦ στρατηγοῦ Γιάννη Μακρυγιάννη, δείχνει ἀκριβῶς τὴν σημασία ποῦ ἔδιναν στὴν συνοχή. Πραγματικά, τὰ λόγια του εἶναι ἓνα μάθημα γιὰ μᾶς στὴν σημερινὴ ἐποχὴ, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἐξηγεῖ παρακάτω γιὰτὶ πρέπει νὰ ἀποδοκιμάζουμε τὸν ἐγωϊσμὸ μας καὶ νὰ προτάσσουμε τὴν ὁμαδικότητα, γιὰ τὴν ἀγάπη μας στὴν Πατρίδα. Αὐτὸ βέβαια δὲν γίνεται στὴν ἐποχὴ μας καὶ τὴν φιλοσοφία αὐτὴ δὲν τὴν ἔχουν καθόλου οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδας.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη:

«Τούτην τὴν πατρίδα τὴν ἔχομεν ὅλοι μαζί, καὶ σοφοὶ καὶ ἀμαθεῖς καὶ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ πλέον μικρότεροι ἄνθρωποι. Ὅσοι ἀγωνιστήκαμεν, ἀναλόγως ὁ καθεὶς, ἔχομεν νὰ ζήσωμεν ἐδῶ. Τὸ λοιπὸν, δουλέψαμεν ὅλοι μαζί, νὰ τὴν φυλάμεν κι ὅλοι μαζί. Καὶ νὰ μὴν λέγει οὔτε ὁ δυνατὸς “ἐγώ”, οὔτε ὁ ἀδύνατος. Ξέρετε πότε νὰ λέγη ὁ καθεὶς “ἐγώ”; Ὅταν ἀγωνιστῇ μόνος του καὶ φκιάσῃ ἢ χαλάσῃ, νὰ λέγη “ἐγώ”. Ὅταν ὁμως ἀγωνίζωνται πολλοὶ καὶ φκιάνουν, τότε νὰ λέη “ἐμεῖς”. Εἴμαστε εἰς τὸ “ἐμεῖς” καὶ ὄχι εἰς τὸ “ἐγώ”. Καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μάθωμεν γινῶσιν, ἂν θέλωμεν νὰ φκιάσωμεν χωριόν, νὰ ζήσωμεν ὅλοι μαζί».

(*) «Σὲ ἀπλᾶ ἐλληνικά», Briefing News, 24 Μαρτίου 2013.

Quo vadite, Orthodoxi Oecumenisti?

ΑΝΤΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 11/24.3.2013

«Κ' Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως»

Στὴν Αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Δήμου Φυλῆς Ἀττικῆς
τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Ζεφυρίου

«2013: Διπλῆ Ἐπέτειος Θριάμβου (843) καὶ Προσβολῆς (1923) τῆς Ὁρθοδοξίας μας - Ἱστορία καὶ Εὐθύνη»*

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

Β1. Ἐκκλησιομάχος Οἰκουμενισμὸς καὶ Ἡμερολογιακὸ Θέμα

ΤΟ Α' Μέρος τῆς Εἰσηγήσεώς μας, εἶδαμε τὴν αἰσία κατάληξι στὴν ἀντιμετώπισι τῆς αἰρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας, διὰ τῆς Συνόδου τοῦ 843, καὶ τοῦ Θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τῆς πανηγυρικῆς Ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν Εἰκόνων. Μετὰ τὴν δεινὴν καταγίδα τῆς δοκιμασίας, ἤλθε ἡ αὔρα τῆς θείας Παρηγορίας.

Τόσο ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ὅσο καὶ ἡ Σύνοδος τοῦ 843, ἦσαν **Σύνοδοι τῆς Παραδόσεως**, γιὰ τὸν λόγο δὲ τοῦτο εἶχαν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπισφράγισι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀσφάλεια τῆς μὴ παρεκκλίσεως καὶ ἐκτροπῆς στὴν πολύμορφη πλάνη τῆς ἀποστασίας.

Δώδεκα ὁμῶς αἰῶνες ἀργότερα, στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνος, νέα φοβερὴ καταγίδα ἐπληξε τὴν θεία ὄλκάδα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ συνεχίζει νὰ τὴν πλήτη δεινῶς. Μετὰ τὴν «Χριστομάχο» αἵρεσι τῆς Εἰκονομαχίας, ἔχουμε τὴν «Ἐκκλησιομάχο» αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καὶ οἱ δύο αὐτὲς αἰρέσεις καὶ ὄντως **παναιρέσεις**, ἐπικαλούμενες μά-

λιστα προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις, ὀδηγοῦν ὄχι στὴν σωτηριολογικὴ μεταμόρφωσι τοῦ ἀνθρώπου «εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν»³⁸, ἀλλὰ στὴν θλιβερὴ παραμόρφωσί του σὰ κτιστὰ ἀδιέξοδα τῆς λογικῆς καὶ τῆς φαντασίας τοῦ κόσμου τούτου τῆς φθορᾶς καὶ τῆς πτώσεως.

Ὁ Οἰκουμενισμὸς, στὴν προφανῆ ἀντιπαραδοσιακότητά του, πλήττει εὐθέως τὴν Μοναδικότητα καὶ τὴν Σωτηριολογικὴ Ἀποκλειστικότητα τῆς Ἀληθινῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς, ἥτοι τῆς Ὁρθοδόξου, τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ θεο-ἰδρύτου «ἐργαστηρίου ἀγιότητος» τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τονίζουν ὀδηγητικά, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύσουν ἀπὸ κάθε ἐπικίνδυνη ἐκτροπή: *πατέρες κηρύττουσι, τέκνα ὑπακοῆς ἐσμέν, καὶ ἐγκανχώμεθα ἐν προσώπῳ μητρὸς τῆ παραδόσει τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας... ἡμεῖς τῆ ἀρχαία θεσμοθεσία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπακολουθοῦμεν· ἡμεῖς τοὺς θεσμοὺς τῶν πατέρων φυλάττομεν· ἡμεῖς προστιθέντας τι ἢ ἀφαιροῦντας*

ἐκ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀναθεματίζομεν»³⁹!

Τότε, τὸν Η' καὶ Θ' αἰῶνα, οἱ καινοτόμοι καὶ αἰρετικοὶ Εἰκονομάχοι ἐπληξαν τὴν ἱερά Παράδοσι μέσῳ τῆς ἐπιθέσεώς τους κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ὡς ἀπαρχὴ τοῦ εὐρυτέρου μεταρρυθμιστικοῦ καὶ κατὰ βάσιν ἀντι-εκκλησιαστικοῦ καὶ ἀντιχρίστου σχεδίου τους, γιὰ μίαν κοσμικοποίησιν καὶ ἀπο-ιεροποίησιν τῆς κοινωνίας, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ζωῆς γενικώτερα.

Τώρα, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κ' αἰῶνος καὶ ἐξῆς, οἱ νέοι καινοτόμοι καὶ αἰρετικοὶ Οἰκουμενισταὶ πλῆττον τὴν ἱερά Παράδοσι μέσῳ τῆς ἐπιθέσεώς τους κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ Πασχαλίου, ὡς ἀπαρχὴ τοῦ εὐρυτέρου μεταρρυθμιστικοῦ καὶ κατὰ βάσιν ἀντι-εκκλησιαστικοῦ σχεδίου τους, γιὰ μίαν πλήρη ἐκκοσμίκευσιν καὶ ἓναν «ἐκσυγχρονισμό», ὥστε ἡ «μεταλλαγμένη» ἐκκλησία νὰ συναρμολογῆται στὴν συγκρητιστικὴ πανθησκεία καὶ νὰ παραδοθῆ ἀνεκδοκίμως στὴν ἄνομη κυριαρχία τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἄρχισε μὲ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ Πασχαλίου, μὲ τὴν δικαιολόγησιν ὅτι πρόκειται ἀπλῶς γιὰ διόρθωσιν ἀστρονομικοῦ λάθους, ἀλλὰ μὲ πραγματικὸ σκοπὸ τὴν ἐπίτευξιν **συνεορτασμοῦ** μὲ τοὺς ἑτεροδόξους. Τὸ πρῶτο αὐτὸ σημαντικὸ βῆμα θὰ ἀποτελοῦσε σπουδαῖο «ἐπίτευγμα» καὶ θὰ ἄνοιγε τὸν δρόμον γιὰ μίαν σταδιακὴν οἰκουμενιστικὴν διάβρωσιν, πρᾶγμα ποῦ

γίνεται ἐδῶ καὶ ἓναν περίπου αἰῶνα.

Τὸ Πάτριον ἢ Ἰουλιανὸ ἢ Παλαιὸ Ἡμερολόγιον ἐχρησιμοποιεῖτο ἀνεκάθεν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν, ὄχι διότι ἦταν τὸ καλύτερον ἢ ἀκριβέστερον ἀστρονομικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ. Αὐτὸ βρῆκε ἡ Ἐκκλησία ἐν χρήσει

στὴν Ῥωμαϊκὴ Πολιτεία καὶ βάσει αὐτοῦ ἐρρύθμισεν τὸ Πασχάλιον καὶ τὸ Ἑορτολόγιόν της. Ἔτσι, αὐτὸ συμπλέχθηκε μὲ τὴν λειτουργικὴν ζωὴν της, «**συνυφάνθη καὶ ἠγιάσθη**»⁴⁰ καὶ ἀποτελέσεν μέρος τῆς Παραδόσεώς της, ἀποκαλούμενον πλέον **Ἐκκλησιαστικόν**⁴¹. Κάθε ἀπόπειρα ἀλλαγῆς, ἔστω καὶ «καλοπροαίρετη», ἀλλὰ πάντως βάσει ὄχι τοῦ *Ἐκκλησιαστικοῦ Κριτηρίου*, ἀποβαίνει ἐπιζήμια, συγχυτικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ ὅσων ἔχουν θεσπισθῆ, γιὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτο ἀνεκάθεν **ἀπερρίπτειτο**.

Μάλιστα, ὅταν τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα οἱ αἰρετικοὶ Παπικοὶ προσπάθησαν νὰ πείσουν τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ ἀποδεχθῶν τὸ δικόν τους νεο-εφεύρετον τότε Γρηγοριανὸ ἢ Παπικὸ Ἡμερολόγιον καὶ Πασχάλιον, οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων **ἀπέκρουσαν** καὶ **κατεδίκασαν Συνοδικῶς** τὸ Δυτικὸ Ἡμερολόγιον τρεῖς φορές σὲ μεγάλες Πανορθοδόξους Συνόδους: τὸ 1583, τὸ 1587 καὶ τὸ 1593.⁴²

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, διακρινόμενοι ἐπὶ σοφία καὶ εὐρύτητι πνεύματος, δὲν ἦσαν κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀρθοφροσύνης, ἀλλὰ στὸ θέμα τοῦ Ἡμερολογίου **ἔθεταν ὡς ἀρχὴν τὴν συμφωνίαν καὶ ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἰσημερίας**⁴³. Γιὰ τὸν λόγον τοῦτο, ἀπὸ

τὸν ΣΤ' ἤδη αἰῶνα, ὅποτε καθωρίσθηκε ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ **ἐνοποιημένο ἡμερολογιο-πασχάλιο σύστημα** γιὰ τὶς ἐκκλησιαστικὲς Ἑορτές, δὲν ὑπῆρξε διάστασις στὸν χρόνον ἑορτασμοῦ τῆς μιᾶς καὶ αὐτῆς Ἑορτῆς στὴν λειτουργικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας⁴⁴. Ὅλες οἱ Τοπικὲς Ἐκκλησίαι ἐνήστευαν καὶ ἐώρταζαν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς αἰσθητοποίησιν τῆς μοναδικότητος, συμφωνίας καὶ ἐνώσεως στὴν Πίστι, στὰ Μυστήρια καὶ στὴν ἐν Χριστῷ ἀγιαστικὴ ζωὴ τῆς Χάριτος.

Ἡ ἀναζήτησις ἀκριβοῦς ἐπιστημονικὰ ἡμερολογίου γιὰ χρῆσιν στὴν Ἐκκλησία εἶναι μία μεγάλη πλάνη, καὶ διότι ἐξαρτᾶ τὸν ἑορτολογικὸ κύκλο τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὶς ἐκάστοτε ἐπιστημονικὲς ἀνακαλύψεις καὶ ἐξελιξιεις, ἀλλὰ καὶ διότι —πράγμα ποῦ εἶναι καὶ τὸ πλεόν σημαντικό— δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ Κανονικὲς ἀπαιτήσεις τῆς Ἐκκλησίας (βλ. Ἱεροὺς Κανόνες ζ' Ἀποστολικόν, ὡς καὶ Ὁρον Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου βεβαιούμενον ἀπὸ τὸν α' τῆς Ἀντιοχείας), ὥστε τὸ Χριστιανικὸ Πάσχα νὰ μὴ συμπίπτῃ ποτὲ μετὰ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ, οὔτε βέβαια νὰ προηγηται αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντοτε νὰ ἔπεται.

Ὅπως δὲ ὀρθῶς ἔχει παρατηρηθῆ, ἡ ἀπαγόρευσις συνεορτασμοῦ τοῦ Πάσχα μὲ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, **ἔχει τὴν ἔννοια καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως συνεορτασμοῦ μὲ τοὺς ἑτεροδόξους**⁴⁵. Ὁ συνεορτασμός προϋποθέτει ταυτότητα καὶ ἐνότητα Πίστεως· ὅποτε, ἡ ἀπόρριψις κοινοῦ ἡμερολογίου μὲ τοὺς ἑτεροδόξους δὲν ὀφείλεται σὲ ἄκαιρο καὶ παράλογο πείσμα ἀρνήσεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης,

ἀλλὰ καθαρὰ σὲ λόγους Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας, οἱ ὁποῖοι τονίζουν τὴν ἀπόλυτη ἀδυναμία συνεορτασμοῦ ἐν ὄσφ ὑφίσταται οὐσιώδης διαφορὰ Πίστεως.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, διακηρύσσουμε μαζί μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου Ἅγιο Ταράσιο Κωνσταντινουπόλεως ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἐπιγνώσει, ὅτι **«οὐ μετατίθεμεν ὄρια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀποστολικῶς διδαχθέντες, κρατοῦμεν τὰς παραδόσεις ἅς παρελάβομεν»**⁴⁶.

(*) Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Β' Μέρος τῆς Εἰσηγήσεως, ἡ ὁποία ἔχει ἀναρτηθῆ πλήρως στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ πρόκειται νὰ δημοσιευθῆ στὸ περιοδικὸ «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία».

38. Ἐφ. σ. ε' 32.

39. Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 201.

40. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως Χριστοφόρου, *Ἡμερολογιακά*, Ἀθῆναι 1925, σελ. 19-20.

41. Βλ. Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου, *Ἰπόμνημα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, συγκληθεῖσαν τῇ 14 Ἰουνίου 1929*, Ἐν Ἀθῆναις 1929, σελ. 19.

42. Βλ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, *Ποιμαντικὴ Ἐπιστολή: «Σχίσμα» ἢ «Ἀποτείχισις»: Τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*, Ἀθῆναι 1998, σελ. 11, ὑποσημ. 16, ἐνθα ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία· βλ. καὶ Ἀ. Δ. Δελήμπαση, *Πάσχα Κυρίου, Δημιουργία - Ἀνακαίνισις καὶ Ἀποστασία*, Ἀθῆναι 1985, σελ. 571-576.

43. Βλ. Ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Ἱερὸν Πηδάλιον*, σελ. 9, ὑποσημ. (σχόλιον στὸν ζ' Ἀποστολικὸν ἰ. Κανόνα).

44. Βλ. *Ἐπισκόπον Τριάδιθα Φωτίου*, «Τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιον - Ἐνα ἀδιαχώριστο στοιχεῖο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως», στὸ περιοδ. «Ἁγιος Κυπριανός», ἀριθ. 259/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1994, σελ. 221.

45. Βλ. Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, «Δὲν εἶναι ἡμερολογιακὴ ἡ διαφορὰ. Δογματικὲς καὶ Θεολογικὲς οἱ ἀντιθέσεις πρὸς ὁδηγοῦν σὲ χωριστὸ Πάσχα», στὴν ἐφημερ. «Καθημερινή», 14.4.1996, σελ. 7 (ἀνατύπωσι στὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», περίοδος Β', ἀριθ. 1/Ἰανουάριος 2000, σελ. 52).

46. Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 4.

Θεοτοκο ...φιλικά

Μία Συγκινητική Μαρτυρία περὶ θαυμαστῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου*

Η ΑΚΟΛΟΥΘΗ μαρτυρία ἐστάλη σὲ μᾶς ἀπὸ ἕναν στενὸ φίλο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας [τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐπιτα Καλιφορνίας], Κληρικὸ τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Πρόκειται γιὰ ἐκπληκτικὴ διήγησι κυρίως ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν ἀφηγήθηκαν παιδιὰ, τὰ ὁποῖα γνωρίζουμε ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀθῶα καὶ ἄδολα καὶ τῶν ὁποίων ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι οἱ γονεῖς τους εἶναι εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ, πρόσφατα, ἐγκατέστησε μία πισίνα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος στὴν πίσω αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του, καὶ γύρω τῆς, γιὰ λόγους ἀσφαλείας, ἔκτισε ἐξέδρα μὲ φράκτι. Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ γυιὸς μου Ναμπὶλ, δύο ἐτῶν, καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἡ Κατερίνα, τριῶν ἐτῶν, καὶ ὁ Ἀντώνιος, δύο ἐτῶν, κατάφεραν νὰ ἀφαιρέσουν τὸ πλέγμα ποὺ εὐρίσκετο κάτω ἀπὸ τὴν ἐξέδρα, καὶ σύρθηκαν κάτω ἀπὸ αὐτὴν ἕως τὴν ἀπέναντι πλευρὰ τῆς πισίνας.

Ἡ κόρη μου Ρίτα, τρεισήμισι ἐτῶν, δὲν τοὺς ἀκολούθησε. Ὅμως, τοὺς ἄκουσε ὅτι ἦταν στὸ μέρος τῆς πισίνας καὶ ἀνῆλθε στὴν πόρτα τῆς. Κοίταξε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ εἶδε τὸν μικρὸ τῆς ἀδελφὸ Ναμπὶλ, ὁ ὁποῖος εἶχε πέσει ἐντὸς τῆς πισίνας. Εἶπε, ὅτι εἶδε Ἀγγέλους καὶ τὴν Θεοτόκο, ἡ ὁποία φοροῦσε πορφυρὸ χιτῶνα, ἄνωθεν τῆς πισίνας νὰ τραβοῦν τὸν Ναμπὶλ ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Ἡ Ρίτα ἀμέσως ἔτρεξε καὶ εἰσῆλθε στὸ σπίτι, καλώντας ἥρεμα τὴν μητέρα τῆς καὶ τὸν παπποῦ καὶ τὴν γιαγιά τῆς, γιὰ νὰ τοὺς διηγηθῆ αὐτὸ ποὺ εἶδε.

Ἐκεῖνοι ἔτρεξαν ἀμέσως στὴν πισίνα. Βρῆκανε τὸν γυιὸ μου Ναμπὶλ νὰ κάθεται στὴν ἐξέδρα. Εἶδανε ὅτι τὸ σῶμα του καὶ τὰ ρούχα του ἦταν βρεγμένα μόνον μπροστὰ καὶ ὄχι πίσω. Ἡ Κατερίνα καὶ ὁ Ἀντώνιος ἦταν γονατιστοὶ δίπλα στὴν πισίνα καὶ φαινόταν σὰν νὰ τοὺς κρατοῦσε ἕνας ἀόρατος φραγμὸς νὰ μὴ πέσουν μέσα.

Ὅλα τὰ παιδιὰ ἐπιβεβαίωσαν ὅτι ἡ Θεοτόκος καὶ οἱ Ἄγγελοι ἔβγαλαν τὸν Ναμπὶλ ἀπὸ τὸ νερό. Ἐπίσης, ἡ ἀνηψιά μου Κατερίνα, ἡ ὁποία ἔχει πρόβλημα μὲ τὴν ὁμιλία τῆς, εἶπε μὲ ἀσυνήθιστη καθαρότητα: «Ὁ Ναμπὶλ ἔπεσε μέσα στὸ νερό καὶ ἡ Θεοτόκος μὲ τοὺς Ἀγγέλους τὸν ἔβγαλαν ἔξω».

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς συνέβη στις 14 Ἀπριλίου τοῦ 2005 ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα.

Διάκονος Ἰωάννης Khoury
Rohnert Park, California

(*) Περιοδ. "Orthodox Tradition", vol. XXII, No 3, 2005.

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐλενσίνοσ

ΤΗΝ Κυριακή, 7/20.1.2013, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμησ τέλεσε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐλενσίνοσ μὲ τὸν Ἐφημέριο Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιο Κανατσούλη, τῇ συμμετοχῇ πολυπληθοῦσ ἐκκλησιάσματοσ. Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ καὶ πρὸ τῆσ ἐνάρξεωσ Αὐτῆσ, χειροθετήθηκε Ἀναγνώστησ ὁ ἐκ τῶν Ψαλτῶν τοῦ Ναοῦ ἀδ. Κωνσταντῖνοσ Θαμνίδησ ἀπὸ τὸν γειτονικὸ Ἀσπρόπυργο Ἀττικῆσ. Οἱ δὲ πιστοὶ εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τμήματα ἰ. Λειψάνων τῶν Ἁγίων τοῦ Ναοῦ Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμησ, ἐντὸσ ὠραίας Λειψανοθήκησ, ἡ ὁποία εἶχε ἐτοιμασθῇ μόλισ ἐκεῖνεσ τῖσ ἡμέρεσ.

Ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα Σερβίασ στὴν Κανμπέρρα τῆσ Ἀνστραλίασ

ΑΠΟ τὴν Τετάρτη, 10/23.1.2013, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποσ Μεθώνησ κ. Ἀμβρόσιοσ βρέθηκε καὶ πάλι στὴν Αὐστραλία, ὡσ Τοποτηρητῆσ τῆσ Ἱερᾶσ Ἐπισκοπῆσ τῆσ Συνόδου μασ αὐτόθι, προκειμένου νὰ προστῆ στὴν Πανήγυρι τῆσ Ἱερᾶσ Μονῆσ τοῦ Ἁγίου Σάββα Σερβίασ στὴν Κανμπέρρα. Γιὰ τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γεγονὸσ μετέβη στὴν Αὐστραλία καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποσ Φωτικῆσ κ. Αὐξέντιοσ ἀπὸ τὴν Ἔτνα τῆσ Καλιφορνίασ τῶν Η.Π.Α. Τὴν Κυριακή,

14/27 Ἰαν., τὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τοῦ Ἁγίου Σάββα Σερβίας ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλ. Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου, τῶν Κληρικῶν μας Πρωθιερέως π. Δράγαν Σαράσεβιτς, π. Ζβόνιμιρ Γιόβιτς, π. Βόγιαν Βλαίτς, τοῦ Αἰδεσιμ. π. Στυλιανοῦ Παπαδόπουλου, ὁ ὁποῖος προσήλθε μὲ ὁμάδα πιστῶν ἀπὸ τὴν Μελβούρνη, ὡς καὶ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ Ἡγουμένου π. Ἰωάννου Σμέλιτς, Πρωτοδιακόνου Βασιλείου Γιακεμίωβ καὶ Διακόνου Νεμπόισα Μίρκοβιτς. Παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς πιστῶν, κυρίως Σέρβων, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων. Ὁμιλία στὰ ἀγγλικά ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης καὶ ἐόρτιο χαιρετισμὸ ἀπηύθυνε ὁ Θεοφιλ. Φωτικῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας, ἐγίνε λιτανεία τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Σάββα πέριξ τοῦ ἐντυπωσιακοῦ Ναοῦ, ἐπίσης ἐν συνεχείᾳ ἡ «Σλάββα» (εὐλόγησις Ἄρτου) κατὰ τὴν σερβικὴ τάξι ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, καὶ τελικῶς ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου ὡς νομικῶς ἀναγνωριζομένου Ἐπισκόπου τῆς «Ἐλευθέρης Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐπισκοπῆς Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας». Στὴν ἐπακολουθήσασα ἐόρτιο Τράπεζα παρεκάθησε μέγας ἀριθμὸς συνδαιτημόνων, ὑπολογίσθηκε δὲ ὅτι καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας συνέρρευσαν 7.000 περίπου προσκυνηταί.

Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, κατὰ τὴν πενήμερη παραμονή του στὴν Αὐστραλία, ἐπισκέφθηκε καὶ τὶς Ἐνορίες τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κανμπέρρας καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Σύδνεϋ, προήδρευσε στὴν συνεδρίασι τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου, ἐρρῦθμισε διάφορα θέματα καὶ συναντήθηκε μὲ πολλοὺς πιστοὺς, κυρίως Σέρβους καὶ Ἑλλήνες.

Ἐπίσκεψις στὴν Γαριζινία

Ο ΘΕΟΦΙΛ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, μὲ συνοδεία ὁμάδος Ἀδελφῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μετέβη στὴν Σαρδινία στὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, πρὸς συμμετοχὴν σὲ χαρμόσυνα ἐκκλησιαστικὰ συμβάντα τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Νόρα κ. Μιχαὴλ Ἱεράς Ἐπισκοπῆς μας στὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ τῆς Ἰταλίας Κάλιαρι.

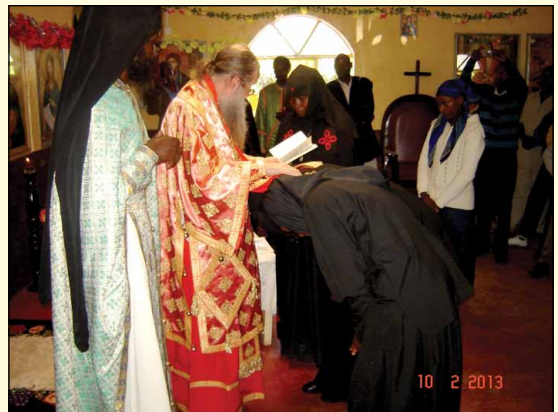
Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 13/26.1.2013, τελέσθησαν τὰ Θυρανοίξια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐφισίου, στὸ Σελάρτζιους, πόλι πλησίον τοῦ Κάλιαρι. Τὸ πρῶτ τῆς Κυριακῆς, 14/27 Ἰαν., τελέσθηκε ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς τοῦ τοπικοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐφισίου, ἀπὸ τοὺς δύο Ἀρχιερεῖς καὶ ἐπίσης τὸν Ἀρχιμ. π. Μαρριανὸ Ὁρρου καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτη. Στὸν ἴδιο Ναὸ τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεῖτουργο καὶ τὴν Τετάρτη, 17/30 Ἰαν., τοῦ Μ. Ἀντωνίου, στὸ τέλος τοῦ ὁποῖου ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανός ἀνέγνωσε εὐχὴ σὲ μία νέα Κατηχούμενη.

Τὸ ταξίδι, σὺν τοῖς ἄλλοις, προέβλεπε καὶ ἐπίσκεψι στὴν ἀνεγειρομένη Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στὸ Μαρρούμπιο ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιμ. π. Ἀντωνίου Πομπιάνου, ὡς ἐπίσης καὶ σὲ περιοχὲς μὲ ἱστορικὸ καὶ πνευματικὸ ἐνδιαφέρον, πρὸς προσκύνησιν Ἱερῶν καὶ Λειψάνων παλαιῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῆς νήσου (Ἁγία Ἰούστα, Ἅγιος Ἐφίσιος, Ἁγία Γκρέκα, Ἅγιος Γεμιλιανὸς κ.ἄ.).

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Κέννα

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἀπὸ 25.1-1.2.2013 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε μίᾳ ἀκόμη ποιμαντικῆ ἐπίσκεψι στὴν Κέννα τῆς Ἀν. Ἀφρικῆς, μετὰ τοῦ ἀδ. Ἀποστόλου Φύκια, ὑποδιακονοῦντος. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε μὲ τὸν τοπικὸ μας Κλῆρο τῆς περιοχῆς στοὺς Ἱερὸς Ναοὺς Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κάντζα καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Καθαγκιρίρι, τὴν δὲ Κυριακῆ, 28 Ἰαν./10 Φεβρ. 2013, ἐλειτούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στοὺς πρόποδες τοῦ Ὄρους Κέννα, ὅπου ἔκειρε τρεῖς Ἀδελφὲς Αὐτῆς σὲ Ρασοφόρες Μοναχὲς μὲ τὰ ὀνόματα Μακαρία, Παῖσια καὶ Χριστονύμφη. Ἡ ὑπὸ τὴν Ὀσιωτῆ Γερόντισσα Χριστονύμφη Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἀριθμεῖ 19 Μοναχὲς καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀριθμητικὰ

μεγαλύτερη Ὁρθόδοξη Μονὴ στὴν μαύρη Ἡπειρο. Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ἐπίσης Σύναξι τοῦ τοπικοῦ Κλήρου (6 Ἱερεῖς καὶ 2 Διάκονοι), πρὸς ρύθμισιν διαφόρων θεμάτων, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐπέβλεψε τὰ κατασκευαστικὰ ἔργα σὲ δύο Ἱεροὺς Ναοὺς μας στὸ Μακένγκι καὶ Γκαταντούρι καὶ προέτρεψε συμβουλευτικῶς σὲ καλύτερη λειτουργία τῆς τοπικῆς Ἱεραποστολῆς. Ἐπίσης, ἐτέλεσε Ἀγιασμὸ ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Σχολεῖου τοῦ «Ἁγίου Φανουρίου» στὸ Ἐμπο, ἰδιοκτησίας τοῦ εὐλαβοῦς ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Θιόγκο, ὅπου φοιτοῦν ἄρκετοὶ Ὁρθόδοξοι μαθητὲς μεταξὺ τῶν 200 ἐγγεγραμμένων παιδιῶν.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Ζένης στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ

ΤΗΝ Τετάρτη, 24.1/6.2.2013, ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας τῆς Ἁγίας Ζένης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ Ἀττικῆς. Τὴν ἐόρτιο ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Παπαδημητρίου καὶ τῶν Ἱερέων μας π. Γεωργίου Γιὰν καὶ τοῦ ἐκ Τσεχίας φιλοξενουμένου π. Χαρίτωνος Μράζεκ. Παρέστησαν ἄρκετοὶ εὐλαβεῖς ἀπὸ τὴν περιοχὴ καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἀττικῆς.

Ἐπίσκεψις στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας, προκειμένου νὰ λάβῃ μέρος στὴν ἐτήσια τακτικὴ Συνεδρίασι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς ἐκεῖ Ἐπισκοπῆς καὶ Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας. Ἡ Συνεδρίασις ἐγίνε τὴν Παρασκευή, 16.2/1.3.2013, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὴν Πιστόια, ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, τῆ συμμετοχῆ Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας, ὡς καὶ μελῶν τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, τὰ ὅποια διαμένουν στὴν Ἰταλία. Τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου, 18 Φεβρ./3 Μαρτ., οἱ δύο Ἀρχιερεῖς Σιλουανὸς καὶ Ἀμβρόσιος συνελειτούργησαν στὸν Ἱερὸ

Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ Κ' αἰ. στὴν Πιστόια, μετὰ τὴν συμμετοχὴ καὶ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ὁσίου Σεργίου τοῦ Ράντονεζ ἀπὸ τὴν Ρωσία. Ἡ Μοναστικὴ αὐτὴ Ἀδελφότης, ὑπὸ τὸν Ἡγούμενο π. Δαυῖδ Κοραμπλιώβ, προσεχώρησε στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας προσφάτως, περιλαμβάνουσα ἓναν ἀκόμη Ἱερομόναχο, δύο Ἱεροδιακόνους καὶ δύο Δοκίμους Ἀδελφούς, ἔχει δὲ ἤδη ἐγκατασταθῆ σὲ περιοχὴ τῆς Β. Ἰταλίας, ὅπου μετατρέπει ἕκτασι μὲ οἶκημα σὲ Ὁρθόδοξη Μονή, ὑπαγομένη στὴν ἐν Ἰταλίᾳ Ἐξαρχία τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης καὶ Ἀγρυπνίας Μετανοίας

ΓΙΑ τὴν ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας τελέσθηκε Ἀγρυπνία (18-19.2.2013 ἐκ.ήμ.) στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸ μετὰ τῶν Ἱερέων μας π. Κωνσταντίνου Τερζάκη καὶ π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδη, τῆ συμμετοχῆ Μοναζουσῶν καὶ πλήθους εὐλαβῶν πιστῶν.

Ἡ Ἀγρυπνία αὐτὴ ἀπετέλεσε τὴν ἑναρξί τῶν Ἀγρυπνιῶν Μετανοίας στὴν ἴδια Ἱερὰ Μονὴ κάθε Παρασκευὴ βράδυ, μετὰ τὴν ιδιαίτερη προστασία τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, γιὰ τὴν κατάπαυσι τῆς δεινῆς δοκιμασίας τῆς Πατρίδος μας, μετὰ ἀνάπεμψι μάλιστα εἰδικῶν Δεήσεων καὶ Εὐχῶν πρὸς τοῦτο.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης στὴν Κοιναία

ΣΤΗΝ εορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Ἁγίας Φιλοθέης στὸ Γκρίλμπυ τῆς Σουηδίας, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέα Ὁκερστρομ, παρουσία ὀλίγων πιστῶν, με σχετικὴ Ὁμιλία, προσκύνησι μικροῦ τεμαχίου ἁγίου Λειψάνου τῆς Ἁγίας, λιτανεΐα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς στὸ χιονισμένο τοπίο τοῦ Ἡσυχαστηρίου καὶ παράθεσι λιτῆς εορτίου τραπέζης.

Ἑπισκέψεις εἰς Φινλανδία καὶ Ἀμφίσκη

ΤΟ Σάββατο, 9.3.2013, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς με μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλᾶρετος ὁ Ἐλεήμων», πραγματοποίησαν τὴν πέμπτη ἐπίσκεψί τους στὸ εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου, ὅπου καὶ μετέφεραν τὸν ἀσπασμὸ καὶ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης τους σὲ μεγάλο ἀριθμὸ ἀνηλίκων (15-21 ἐτῶν) Κρατουμένων.

Τὸ Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου, 20.4.2013, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσης πέμπτη ἐπίσκεψις τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ μετὰ μελῶν τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου στὸ Κατάστημα Κράτησης Ἀμφίσσης, ὅπου ὑπῆρξε συνάντησις καὶ ἐπικοινωνία ἀγάπης με τοὺς 250 Κρατουμένους. Στὴν ἐπιστροφή, ἐγίνε προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἱερουσαλὴμ Δαύλειας Βοιωτίας, ὡς καὶ στὸ Μνημεῖο Ἡρώων τῶν σφαγιασθέντων τὸ 1944 ὑπὸ τῶν Γερμανῶν στὸ Δίστομο.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας 2013

Η ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Ὁρθοδοξίας, 11/24.3.2013, ἐορτάσθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων με ἰδιαιτερότητα. Τελέσθηκε ἐόρτια ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὸ Μητροπολιτικὸ Κέντρο Αὐτῆς, ἥτοι στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, συνελειτούργησε με τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομο, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ

Γαρδικίου κ. Κλήμεντα καὶ Κληρικοὺς τῆς Μονῆς, τῇ συμμετοχῇ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, τελέσθηκε περίξ τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἡ καθιερωμένη Λιτανεΐα τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καὶ ἀναγνώσθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τμήματα τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στίς 19:00' ἔγινε ἡ «Κ' Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως» στὴν μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Ζεφυρίου (Δήμου Φυλῆς) Ἀττικῆς. Παρέστησαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν, τὸ ὁποῖο ὑπερπλήρωσε τὴν Αἴθουσα. Στὴν Σύναξι προσήλθε καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς μὲ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἐψάλησαν ὕμνοι ἀπὸ τὴν Χορωδία τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν, ἐκφωνητῆς ἦταν ὁ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, ὁ δὲ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησί του «2013: Διπλὴ Ἐπέτειος Θριάμβου (843) καὶ Προσβολῆς (1923) τῆς Ὁρθοδοξίας

μας - Ἱστορία καὶ Εὐθύνη» (ἀπόσπασμα αὐτῆς βλ. στὶς σελ. 376-378 τοῦ παρόντος τεύχους). Ἡ μαρτυρία τῆς σημαντικῆς καὶ ὁμολογιακῆς «Κ' Συναξέως Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως» ἦταν ιδιαίτερα ἐνισχυτικὴ, ἐνημερωτικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ, συνέβαλε δὲ θετικὰ στὴν προώθησι τῆς Ὁρθοδόξου καὶ Θεαρέστου Ἐνστάσεως καὶ Μαρτυρίας κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἐναγπερισμοῦ στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, συνέπεσε ἐφέτος ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο (25 Γ'). Κατ' αὐτὴν, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ ὁμώνυμο Πνευματικὸ Κέντρο μας στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πατρῶν 12). Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἀποστόλου Καγιόγλου καὶ τοῦ Ἱερομ. π. Νείλου (Μιχαλάκη). Στὴν ἐόρτια Θ. Λειτουργία, ἐκοινώνησαν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν πανηγυριστῶν. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι καὶ τὴν ἐόρτιο Ὅμιλία, ἐψάλη εὐχαριστήριος Δοξολογία ἐπὶ τῆ

ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Ἐν συνεχείᾳ, στὴν Αἴθουσα Ὅμιλιῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τὰ παιδιὰ τοῦ Κατηχητικοῦ τῆς Ἑνορίας «τὰ Ἡλιοτρόπια», μετὰ τὴν καθοδήγησι τῶν Κατηχητριῶν τους, παρουσίασαν ἐόρτια Ἐκδήλωσι μετὰ ἐπίκαιρους ὕμνους, τραγούδια, ἀπαγγελίες ποιημάτων καὶ προβολὴ ταινίας γιὰ τὴν συμβολὴ τοῦ Κλήρου στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Ἑορταστικὴ Ἐκάθωσις τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς

ΤΗΝ Κυριακὴ, 25.3/7.4.2013, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐγίνε Ἑορταστικὴ Ἐκδήλωσις στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, γιὰ τὴν ἐξαρθῆ ἢ μεγάλη Θεομητορικὴ Ἑορτὴ καὶ ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων. Τὰ παιδιὰ τοῦ Κατηχητικοῦ, ἐνδεδυμένα μετὰ παραδοσιακὰς στολὰς, ἐψάλαν ὕμνους καὶ ᾠδα, ἀπέδωσαν ποιήματα καὶ λόγους καὶ παρουσίασαν μικρὰ θεατρικὰ δρώμενα. Ἐπίσης, προβλήθηκε ταινία σχετικὴ μετὰ τὸν ζυγὸ τῆς ὀθωμανικῆς δουλείας καὶ τὸν Ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία γιὰ τὴν Ἑορτὴ τοῦ Ἐναγπερισμοῦ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία ἀπὸ 22.3/4.4-27.3/9.4.2013. Τὸ Σάββατο, 24 Μαρτ., ἐλειτούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἐδουάρδου μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιο, τὸν Ἱερέα π. Στέφανο Φρέτγουελ καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Σάββα καὶ ἐχειροτόνησε σὲ Διάκονο τὸν Ὑποδιάκονο Βορισλάβ Ποπάβ, βουλγαρικῆς καταγωγῆς, ἕγγαμο καὶ πατέρα τεσσάρων τέκνων. Τὴν Κυριακὴ, 25 Μαρτ., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε στὴν Μονὴ μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σουτσεάβας κ. Σωφρονίου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, καὶ τοὺς ὡς ἄνω Κληρικούς μας, ἐνδεδυμένους -εὐλογίας χάριν- μὲ ἀρχιερατικὰ ἄμφια τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξιμόβιτς, Ἰδρυτοῦ τῆς εορταζούσης Μονῆς τοῦ Λονδίνου. Ἡ Θ. Λειτουργία ἦταν «πολύγλωσσος», τῆ συμμετοχῆ δύο τουλάχιστον ἑκατοντάδων Ὁρθόδοξων πιστῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων.

Πάσχα στὸ Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ μας Κέντρο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς

Ποιά είναι ἡ στάσις καὶ συμπεριφορὰ μας μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ*

ΟΠΟΙΟΣ συμμετέχει στὶς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας σπάνια, αὐτὸς εἶναι βέβαιο ὅτι ἀποστερεῖ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ ἀνεκτίμητη πνευματικὴ ὠφέλεια. Οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν φροντίζουν γιὰ νὰ πηγαίνουν τὰ παιδιά τους στὴν Ἐκκλησία, διαπράττουν ἓνα φοβερὸ ἀμάρτημα. Ἐνθυμηθῆτε τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος μας: «ὅπου εἶσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμί ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. ιη΄ 20).

Ἐδῶ στὴν ἀμαρτωλὴ μας γῆ, ἡ ἀγία Ἐκκλησία εἶναι ὁ τόπος ὅπου μπορούμε νὰ βροῦμε καταφύγιο ἀπὸ τὶς καταιγίδες τῆς ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία εἰκόνα τοῦ οὐρανοῦ στὴν γῆ, ὅπου ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὁ ἴδιος, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι παρὼν μυστικῶς καὶ ἀνεξιχνιάστως. Στὴν Ἐκκλησία, ὅπως ἀναφέρει ἓνας ὕμνος, «αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσι».

Ἡ Ἐκκλησία δύναται νὰ ἀποκληθῆ ὀρθῶς ὡς ἓνα σχολεῖο πίστεως καὶ εὐσεβείας. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης ἔγραψε στὸ Ἡμερολόγιό του: «Στὴν Ἐκκλησία, στὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς καὶ στὰ διάφορα τμήματά της, στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες, μὲ τὴν ἀνάγνωσι τῶν θείων Γραφῶν, τὴν ψαλμωδία, τὰ σύμβολα, ὀλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, ὀλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ὀλόκληρη ἡ Οἰκονομία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου παριστάνεται ζωντανά, σὰν σὲ χάρτη, στὰ εἰδικὰ καὶ

γενικά της χαρακτηριστικά».

Τί μαθαίνει ὁ Χριστιανὸς στὴν Ἐκκλησία; Θεία Σοφία, τὴν ὁποία ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἔφερε στὴν γῆ. Ἐδῶ κάποιος θὰ μάθῃ τὶς λεπτομέρειες τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Σωτῆρος, θὰ γνωρίσῃ τοὺς βίους καὶ τὶς διδασκαλίες τῶν Ἀγίων, ὅσων δηλαδὴ εὐαρέστησαν στὸν Θεό. Θὰ λάβῃ μέρος στὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ κοινὴ προσευχὴ τῶν πιστῶν εἶναι μία ἰσχυρὰ δύναμις!

Γι' αὐτὸ, νὰ εὐσέρχεσθε στὴν Ἐκκλησία μὲ πνευματικὴ χαρὰ. Νὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Σωτῆρας μας ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ σᾶς ἀναπαύσῃ στοὺς πόνους σας: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιόντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. ια΄ 28).

Νὰ εἰσέρχεσθε κάθε φορὰ μὲ ταπεινῶσι καὶ πραότητα, ὥστε νὰ φεύγετε δικαιωμένοι, σὰν τὸν ταπεινὸ τελῶνη τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὅταν εἰσέρχεσθε στὴν Ἐκκλησία καὶ βλέπετε τὶς ἅγιες Εἰκόνας, νὰ σκέπτεσθε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοί Του σᾶς παρακολουθοῦν· τοῦτο θὰ σᾶς ἐμπνέῃ ἓνα αἶσθημα βαθειᾶς εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ.

Στὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ νὰ κάνετε βαθειὰ ὑπόκλισι καὶ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, προσευχόμενοι: «ὦ Κύριε, καθάρισόν με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἐλέησόν με!»

Στὴν Θεία Λειτουργία, οἱ πιστοὶ δίδουν ὀνόματα συγγενῶν καὶ φίλων γιὰ μνημόνευσι, γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ζώντων

καὶ χωριστὰ γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῶν κοιμημένων (βαπτισμένων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν μόνον). Τὰ ὀνόματα θὰ πρέπει νὰ γράφονται εὐανάγνωστα καὶ ὅπως ἐδόθησαν στὸ ἅγιον Βάπτισμα, δηλαδὴ ὄχι ὑποκοριστικά. Δὲν ὑπάρχει περιορισμὸς στὸν ἀριθμὸ τῶν ὀνομάτων, ἂν καὶ οἱ Ἱερεῖς προτιμοῦν νὰ μνημονεύουν συντόμους καταλόγους ὀνομάτων μὲ μεγαλύτερη προσεκτικότητα καὶ προσευχητικότητα. Εἶναι λοιπὸν προτιμότερο, νὰ ἐναλλάσσονται σύντομοι κατάλογοι, παρά νὰ ἀφήνεται ἕνας μακρὺς, πρὸς μνημόνευσι σὲ κάθε Θ. Λειτουργία.

Τὰ κερὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται μὲ σεβασμό. Εἶναι σύμβολα τῆς πύρινης προσευχῆς μας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τῆς Παναγίας Μητρὸς Του καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἶναι καλὸ νὰ ἔχετε ἕνα σταθερὸ μέρος στὸν Ἐκκλησία, ὅπου νὰ στέκεσθε. Λάβετε τὴν θέσι σας ἀθόρυβα. Ἄν ἡ θέσις σας εἶναι κατειλημμένη, μὴ δυσανασχετήτε, ἀλλὰ βρέστε κάποια ἄλλη θέσι αὐτὴ τὴν φορά.

Νὰ ἔρχεσθε στὴν Ἐκκλησία ἐγκαίρως, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας. Ἄν συμβῆ νὰ καθυστερήσετε, φροντίστε νὰ μὴ ἐνοχλήσετε αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἤδη προσεύχονται. Ἄν ἔλθετε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἐξαψάλμου ἢ τοῦ Εὐαγγελίου, παραμείνετε στὴν εἴσοδο, μέχρι ποῦ αὐτὰ τὰ σημαντικὰ μέρη τῆς Ἀκολουθίας νὰ ὀλοκληρωθοῦν.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν μὴ περιφέρεσθε στὸν Ναὸ ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ ἀνάψετε κερὶ. Θὰ πρέπει νὰ προσκυνοῦμε τὶς Εἰκόνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξι τῆς Ἀκολουθίας ἢ μετὰ. Ὅλες οἱ κινήσεις θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγονται στὴν διάρκεια ἐκείνων τῶν τμημάτων τῆς Ἀκολουθίας, ὅπου ἀπαιτεῖται εἰδικὴ συγκέντρωσις καὶ προσευχή, ὅπως γιὰ παράδειγμα στὴν Δοξολογία, στὶς Εἰσόδους, στὸν Χερουβικὸ ὕμνο, στὴν

ἔξοδο τῶν Τιμίων Δώρων κλπ.

Στὸν Ναὸ μὴ ὀμιλήτε· προσεύχεσθε· μὴ κοιτάζετε γύρω τοὺς ἄλλους· συγκεντρώστε καὶ κατευθύνετε ὅλες τὶς σκέψεις σας στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἱερὰ Ἀκολουθία. Ἄν κάποιος σᾶς χαιρετίσῃ, ἀνταποκριθῆτε μὲ ἐλαφρὰ κλίσι τῆς κεφαλῆς, χωρὶς χειραφίεις, ἀκόμη καὶ μὲ κοντινοὺς συγγενεῖς, καὶ ἰδίως χωρὶς νὰ ἀνταλλάσσετε κουβέντες.

Στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ἱστάμεθα κανονικὰ ὄρθιοι· μόνον ἄρρωστοι, ἀνάπηροι καὶ ὑπερήλικες ἐπιτρέπεται νὰ κάθονται, ἂν καὶ αὐτοὶ σὲ εἰδικὲς στιγμὲς τῆς Ἀκολουθίας (ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ παράδειγμα) σηκώνονται ἐπίσης ὄρθιοι.

Ὅταν ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος θυμιάζῃ τὸν Ναό, πρέπει νὰ παραμερίζουμε ὑποκλινόμενοι, χωρὶς νὰ κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Ὑποκλινόμεθα ἐπίσης ὅταν ὁ Ἱερεὺς λέγει «Εἰρήνη, πᾶσι» καὶ ὅταν εὐλογῇ τοὺς πιστοὺς μὲ τὸ Εὐαγγέλιο. Στὸν καθαγιασμὸ τῶν Τιμίων Δώρων (κατὰ τὸ «Σὲ ὑμνοῦμεν»), ὅπως καὶ στὴν ἔξοδο τῶν Τιμίων Δώρων γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία, πρέπει νὰ κάνουμε βαθειὰ ὑπόκλισι (τὶς καθημερινὲς βαθειὰ μετάνοια).

Στὸν Ναὸ προσευχόμεθα συμμετέχοντες στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες καὶ ὄχι ἀπλῶς παρακολουθοῦντες, μὲ τέτοιον μάλιστα τρόπο, ὥστε οἱ προσευχῆς καὶ οἱ ὕμνοι νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Συμμετέχουμε προσεκτικά, ἐνωμένοι μὲ τὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους. Εἶναι πρέπον νὰ κάνουμε τὸν σταυρὸ μας σὲ κάθε ἐπίκλησι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ὄνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰδίως στὴν ψαλμωδία τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, ὅπως καὶ κατὰ

τὴν διάρκειά τῶν δεήσεων (αἰτήσεων καὶ συναπτῶν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως) σὲ κάθε «Κύριε, ἐλέησον» καὶ «Παράσχου, Κύριε». Ἐπίσης, κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν κάθε προσευχῆς, ὅταν εἰσερχώμαστε στὸν Ναό, ὅταν προσκυνοῦμε τὶς ἅγιες Εἰκόνες, ὅταν ἀνάπτουμε κεριά, καὶ ὅταν ἀπερχώμεθα ἀπὸ τὸν Ναό. Τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ ὁμως πρέπει νὰ γίνεται συνειδητὰ καὶ προσεκτικὰ, δίχως βιασύνη, διότι πράττοντες τοῦτο, ἐπικαλούμεθα τὸ Ἔλεος καὶ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας.

Ἄν εἰσέρχεσθε στὸν Ναὸ μὲ παιδιά, συνηθισατέ τα νὰ προσεύχωνται μὲ εὐλάβεια. Ἄν χρειάζεται νὰ ἐξέλθουν στὸ μέσον τῆς Ἀκολουθίας, προτρέψτε τα νὰ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ νὰ ἀπέλθουν ἤσυχά, ἢ βγάλτε τα ἔξω οἱ ἴδιοι. Ἄν ἓνα μικρὸ παιδί ἀρχίσῃ νὰ κλαίῃ, βγάλτε το ἔξω. Ποτὲ μὴ ἐπιτρέπετε σὲ κάποιον παιδί νὰ τρώγῃ μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ἀντίδωρο. Οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ εἶναι συγκαταβατικοὶ στὰ παιδιά, ἐνθυμούμενοι ὅτι ὁ Κύριός μας προέτρεπε τοὺς γονεῖς νὰ φέρνουν τὰ παιδιά πρὸς Αὐτόν. Φροντίστε νὰ μὴ τὰ ὁμιλήτε αὐστηρὰ οὔτε νὰ τὰ φέρεσθε μὲ ἀγένεια, γιὰ νὰ μὴ τὰ ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Μὴ κρίνετε τὰ ἀκούσια λάθη αὐτῶν ποὺ τελοῦν καὶ λαμβάνουν μέρος στὶς ἱερὰς Ἀκολουθίας· εἶναι πιὸ ὀφέλιμο νὰ βλέπουμε τὶς ἐλλείψεις μας καὶ νὰ ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο τὴν συγχώρεσιν τῶν ἰδικῶν μας ἁμαρτιῶν. Ἄν παρατηρήσετε κάτι, τὸ ὁποῖο σὰς διασπᾷ τὴν προσοχή, μὴ ἐκνευρίζεσθε, ἀλλὰ ἂν δὲν ἀντέχετε νὰ ὑποφέρετε τὸν πειρασμό, εἶναι καλύτερο νὰ μετακινηθῆτε διακριτικὰ σὲ ἄλλο μέρος.

Πρὶν νὰ ἔλθετε στὸν Ναό, προετοιμάστε χρήματα γιὰ κεριά καὶ γιὰ ἄλλες

πιθανὲς προσφορές.

Ποτὲ μὴ φεύγετε ἀπὸ τὸν Ναὸ πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ἐκτὸς καὶ ἂν συντρέχῃ πολὺ σοβαρὴ ἀνάγκη, διότι εἶναι ἁμαρτία στὸν Θεό. Ἄν τοῦτο συμβῆ, νὰ μετανοήσετε γι' αὐτὸ στὴν Ἐξομολόγησι.

Κατὰ ἀρχαιοπαράδοτὴ τάξιν, οἱ ἄνδρες ἴστανται στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ Ναοῦ καὶ οἱ γυναῖκες στὸ ἀριστερὸ. Ὁ κεντρικὸς χώρος, ἀπὸ τὴν κυρίως εἴσοδον μέχρι τὸ ἱερὸ Βῆμα, παραμένει ἐλεύθερος.

Ὅταν ἐρχόμεσθε στὸν Ναό, εἶμαστε ἐνδεδυμένοι καταλλήλως: τὰ ρούχα μας πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ καὶ διακριτικὰ· στενὰ παντελόνια καὶ κοντὰ φορέματα δὲν ἐπιτρέπονται· οἱ ὠμοὶ καὶ τὰ χέρια πρέπει νὰ εἶναι καλυμμένα. Οἱ γυναῖκες ὀφείλουν νὰ ἔχουν καλυμμένη τὴν κεφαλή, καὶ μάλιστα, ἐφ' ὅσον προσκυνοῦν τὶς ἱερὰς Εἰκόνες καὶ μετέχουν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν βαμμένα χεῖλη.

Ἐπερὶ ὧν, οἱ ἐνοριῖτες πρέπει νὰ ἔχουν ἀμοιβαίαν ἀγάπην μεταξύ τους, διάθεσιν γιὰ πνευματικὴ ζωὴ καὶ κατανόησιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Ἄν ἐρχόμεθα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ μὲ εὐλάβεια, ἂν εἴμεθα ταπεινοὶ στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς Κληρικοὺς καὶ μετὰ ξύ μας, καὶ ἂν, ὅσο παραμένουμε στὸν Ναό, ἀναγνωρίζουμε ὅτι εὐρισκώμεθα στὸν Οὐρανό, τότε ὁ Κύριός μας θὰ ἐκπληρώσῃ τὰ αἰτήματά μας καὶ θὰ Τὸν ἐγγίζουμε ἔτι περισσότερο.

(*) *Μετάφρασις καὶ διασκευὴ σχετικοῦ κειμένου ἀπὸ τὴν ἔφημερ. «Orthodox America», Vol. XIV, No 2-3 (126-127)/September-October 1993, p. 13.*

ΕΪΠΕ ΓΕΡΩΝ..

Ὁ εὐανθῆς καὶ εὐώδης Λειμὼν τῶν Βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας*

ΚΑΙΡΟΝ τινα μετέβη τις ἐπίσημος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον [Πάρου] πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου [τοῦ Νέου, †31.1.1877] καὶ πρὸς ἐξομολόγησιν, καὶ ἀφ' οὗ ἐξομολογήθη εἶπεν εἰς τὸν Ἅγιον:

«Πάτερ Ἀρσένιε, ἔχετε ὠραῖον κῆπον μὲ πορτοκαλέας, λεμονέας, μηλέας, καρυδέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἄνθη ἅς ὑπάγωμεν ὀλίγην ὥραν νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ κάλλος καὶ τὴν θεάν τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀνθῶν».

Ὁ Πατὴρ Ἀρσένιος τῷ ἔδειξε τὴν μικρὰν Βιβλιοθήκην του καὶ τῷ εἶπε:

«Ἴδου ὁ ἰδικός μου κῆπος, ὁ τερπνότατος καὶ ὠραιότατος».

Τῷ ἔδειξε μερικὰ βιβλία μεγάλα ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Μ. Βασιλείου, Χρυσοστόμου κ.ἄ. Ἁγίων Πατέρων καὶ τῷ εἶπε:

«Ἴδου τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα, πλήρη καρπῶν εὐχύμων καὶ νοστήμων».

Τῷ ἔδειξε καὶ μικρά τινα βιβλία Ἐκκλησιαστικά:

«Ἴδου καὶ ἄνθη ἡδύπνοα, πανεύσομα καὶ πάντερπνα, τρέφοντα, τέρποντα καὶ εὐφραίνοντα τὴν ἀθάνατον ψυχὴν».

Διὰ τῆς ἐκμαθήσεως καὶ τηρήσεως τῶν πρώτων τριῶν διδαγμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ἐδιδάχθη κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὸν αἰείμνηστον Γέροντά του Δανιήλ, τῆς ἐκκοπῆς τοῦ θελήματος, τῆς ταπεινώσεως καὶ ὑπακοῆς, ἐξέμαθε καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετάς, τὴν νῆψιν, τὴν προσευχὴν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπειδὴ ἠγάπησε τὸν Θεὸν ἠγαπήθη παρ' Αὐτοῦ καὶ ἠνώθη μετ' Αὐτοῦ, καθὼς λέγουσιν οἱ τῆς φιλοσοφίας Καθηγηταί, οἱ Νηπτικοὶ Πατέρες.

«Νοῦς Θεῷ συναπτόμενος καὶ αὐτῷ ἐγχνονίζων διὰ προσευχῆς καὶ ἀγάπης, σοφὸς γίνεται καὶ ἀγαθὸς καὶ δυνατὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντα σχεδὸν τὰ θεῖα ἰδιώματα ἐν ἑαυτῷ περιφέρει· τούτου δὲ ἀναχωρῶν, ἡ κτηνώδης γίνεται καὶ φιλήδονος, ἡ θηριώδης καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις μαχόμενος», λέγει ὁ Θεοφόρος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής.

Ὁ δὲ σοφὸς Ἀντίοχος λέγει τὰ ἐξῆς: «Φιλήσυχος Μοναχὸς ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἀγαπῶν τὸν Θεόν, Αὐτῷ μόνῳ θέλει προσομιλεῖν διὰ τῆς καθαρᾶς προσευχῆς καὶ ἐπὶ γῆς διάγων, τὰ οὐράνια αἰεὶ φαντάζεται καὶ μεριμνᾷ ὅλος ὁ νοῦς αὐτοῦ πῶς ἀρέσῃ τῷ Θεῷ καὶ γένηται Ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ τοιοῦτος τοῖς Ἀγγέλοις τῷ βίῳ συναμιλλᾶται, πάντοτε τὰς ἐρήμους διώκων, ἵνα ἐν πολλῇ ἡσυχίᾳ καὶ ἀμεριμνίᾳ προσομιλῶν τῷ Θεῷ, τὸν ἑαυτοῦ νοῦν ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον ἀπεργάσῃται κατὰ τοὺς Προφήτας Ἥλιαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν. Μακάριος ὁ τοιοῦτος ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ ὅς πάντα εἶναι ἠγήσατο σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδίσῃ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῷ πραέφ καὶ ἡσυχίῳ βαδίζων πνεύματι».

Τοιοῦτοτρόπως θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως πολιτευόμενος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ἐκ τῶν προσκαιρῶν εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα, ἐκ τῶν λυπηρῶν εἰς τὰ χαρμόσινα, ἐκ τῶν γηίνων εἰς τὰ οὐράνια...

(*) Φιλοθέου Ζερβάκου Ἀρχιμανδρίτου, Βίος καὶ Θαύματα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Νέου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ ἀσκήσαντος, ἕκτη ἐκδόσις, Ἱ. Μονὴ Χριστοῦ Δάσου, Ἁγίου Ἀρσενίου, Πάρος 1997, σελ. 47-48.

Τὸ Παραδεισένιο Περιστεράκι τῆς Ἀγιογραφίας

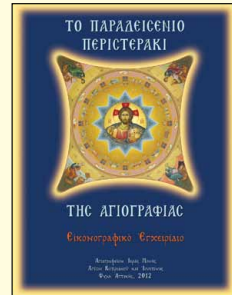
ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ γιὰ περιγραφή μιᾶς μεθόδου Ἀγιογραφίσεως Εἰκόνων, ἐπιμελείας καὶ ἐκδόσεως τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ίεράς Μονῆς μας.

Καλύπτει τὴν ἀνάγκη ἐνὸς ἐγχειρίδιου, ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἐκμάθησι τῆς τεχνικῆς τῆς Ἀγιογραφίας, ὅσο γιὰ τὴν σύνδεσί της μὲ τὴν Πνευματικὴ ζωή, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπλὴ στὴν διατύπωσί της, ἀλλὰ σοφὴ διδασκαλία τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατρὸς καὶ Διδασκάλου Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ:

«Ἡ Ἀγιογραφία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ζωή. Πηγαίνει καλὰ ἢ πνευματικὴ ζωή; Τότε θὰ πηγαίνει καλὰ καὶ ἡ Ἀγιογραφία. Δὲν πηγαίνει καλὰ ἢ πνευματικὴ ζωή; Τότε οὐτε καὶ ἡ Ἀγιογραφία θὰ πηγαίνει καλὰ.»

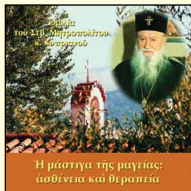
Οἱ συμβουλές καὶ διδασκαλίες τοῦ Σεβ. Γέροντός μας, μαζὶ μὲ αὐτὲς τοῦ λίκου ἀγαπητοῦ καὶ σεβαστοῦ Διδασκάλου μας κ. Φιλίππου Μαρκοπούλου, οἱ ὁποῖες κατακοσμοῦν καὶ ὁμορφαίνουν τὰ περιεχόμενα, κατέστησαν τελικῶς τὸ *Παραδεισένιο Περιστεράκι* ἀπαραίτητο καὶ θεμελιῶδες βοήθημα γιὰ ὅλους ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀσχοληθοῦν σοβαρὰ, ὑπεύθυνα καὶ ἐπιστημονικὰ, μὲ τὸ «εὐσεβὲς ἄθλημα» τῆς ἱεράς Λειτουργικῆς Τέχνης καὶ Ἐπιστήμης τῆς Ἀγιογραφίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

• Σελίδες: 224 • Σχήμα: 17×24 ἐκ. • Τετραχρωμία • Τιμᾶται: 8 €

Νέοι Ψηφιακοὶ Δίσκοι (CD's)

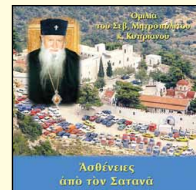
– Ἀριθ. 57: Ἡ μᾶστιγα τῆς μαγείας: ἀσθένεια καὶ θεραπεία

Πρόκειται γιὰ Ὁμιλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (Σεπτέμβριος τοῦ 2005) στὴν Παράκλησι τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Ἱερά Μονή μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς. Παρεμβάλλονται ἀκούσματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀπὸ τὰ ἱερὰ Ἀναλόγια τῆς Ίεράς Μονῆς. Διάρκεια: 77' 13".

– Ἀριθ. 58: Ἀσθένειες ἀπὸ τὸν Σατανᾶ

Πρόκειται ἐπίσης γιὰ Ὁμιλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (Αὐγουστος τοῦ 1991) στὴν Παράκλησι τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Ἱερά Μονή μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς. Παρεμβάλλονται ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Θ. Λειτουργία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ίεράς Μονῆς. Διάρκεια: 55' 23".

– Ἀριθ. 59: Ὑπάρχουν δαίμονες;

Πρόκειται γιὰ Ὁμιλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (Ὀκτώβριος τοῦ 2001) στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν. Παρεμβάλλονται ψαλμωδιές ἀπὸ ζωντανὴ ἤχογράφησι στὴν Ἱερά Μονή μας τοῦ ἔτους 1986. Διάρκεια: 67' 43".

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ

Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

